

مەزگىنىيە يۇھەنناي

انجيل يوحنا - كردي « بهديناني »

İNCİL'İN YUHANNA BÖLÜMÜ

(Kürtçe - Behdineni)

الجمعية الدولية للكتاب المقدس

(كۆمهلا دهولى يا كتيبا پيروۆز)

KİTABI MUKADDES ŞİRKETİ

Rıza Paşa Yokuşu 50/D

Eminönü - İstanbul

ISBN 975-462-043-1

جميع الحقوق محفوظة

للجمعية الدولية للكتاب المقدس

Baskı: Anadolu Ofset - İstanbul

Tel.: (0212) 567 13 89

Eylül - 2000

ئاگەھدارى:

ل گەلەك جها د ئنجيلا پيروؤزدا، به حسى
عيساي يى هاتى يه كرن كو كورى خودى يه ،
يان ژى ب قى چەندى يى هاتى يه ناڭكرن .
هيشى يه خەلەت تى نه گەهن . چونكو
مەبەست نه كورى لەشى يه ، بەلى مەبەست
ئەوه كورى روحي يه . يان ژى مەبەست ئەوه
يى ژ روحا خودى دەر كەفتى وچىبىوى . هندى
خودى يه ، پىتقى ب چوژن وكورا نينه وه كو
مه مروقا ژ خوبن وگوشتى .

«مزگینسی یا یوحهنا»

پشکا ئیکن (۱)

مصیح پھیقا خودن:

^(۱) ل دهستیکی پهیف بوو، و پهیف ل گهل خودی بوو،
و پهیف ب خو خودی بوو. ^(۲) نهو ل دهستیکی ل گهل
خودی بوو. ^(۳) ب وی ههمی تشتیت چیبووین، و بی وی
چو تشت نه چیبوویه ژ نه قیت چیبووین. ^(۴) و ژیان د وی دا
بوو، و نهف ژبانه روّناهی بوو بو مرّوفا. ^(۵) و روّناهی د
تاریی دا ئاشکرا دبیت، و تاری د روّناهیی نه گه هشت.

^(۶) مرّوکهک دیار بوو خودی هنارت بوو، ناقتی وی
یوحهنا بوو. ^(۷) هات دا شهده کیی بو روّناهیی بدهت، دا
ههمی ب ری یا وی باوه ریی بینن. ^(۸) نهو نه روّناهی بوو،
بهلی شاهد بوو بو روّناهیی.

^(۹) روّناهی یا راست یا ههمی مرّوفا روّن دکهت دهاته
دونیا یی. ^(۱۰) نهو ل دونیا یی بوو، ب وی دونیا یا

چيتبوي، و دونيايي نهو نه نياسى. ⁽¹¹¹⁾ نهو بو خه لکني خو هاتبوو، بهلني وان پشتا خو داين، ⁽¹¹²⁾ بهلني نه فقيت پي رازي بووين، نانکو باوهری ب نائني وی نينانين، ماف دا وان بسنه بچوبکيت خودي ⁽¹¹³⁾ نهويت نه ژ خوبني و نه ژ قيانا لهشي و نه ژ قيانا مرؤقه کی بووين، بهلني نهويت ژ خودي بووين.

⁽¹¹⁴⁾ و په يث بوو لهش، و دناث مه دا دانا، و مه مه زناهي يا وي ديت، مه زناهي يا کورني نیکانه ل نک بابي، و نهو يي تری يه ژ چاکي و راستي. ⁽¹¹⁵⁾ يوحنا نمانی بو وي شه هده کی دا و کره گازی و گوټ: «نه فه يه نه قني من ده رياره ی وی گوټی: نه وي پشتی من دئيت يي د سهر من رايه، چونکو نهو هه بوو ژ بهري نه ز پهيدا بيم.» ⁽¹¹⁶⁾ و ژ تریبوننا وی مه هه مييا چاکي ل سهر چاکي و هرگرت، ⁽¹¹⁷⁾ چونکو ده ستور ب ده ستی موسای هاتبوو دان، بهلني چاکي و راستي ب عيسايي مه سيح پهيدا بوون. ⁽¹¹⁸⁾ که سي چو جارا خودي نه ديتي يه، بهلني کورني نیکانه نه وي د کوشا بابي دا نه وي ب تنني يي ناشکرا کري.

شه هده کی يا يوحنا نمانی ژ تراکمر:

⁽¹¹⁹⁾ و نه فه شه هده کی يا يوحنا نمانه ده من جوهييا هنده ک

قهشه و لاوی ژ ئورشه لیمی هنارتینه نک دا ژئی پیرسن:
 «تو کی؟»^(۱۲۱) دان کر و نه وهی نه کر و دووباره کر و گوټ:
 «ئەز نه مه سیحم.»^(۱۲۱) ژئی پرسین: «پا چ؟ تو ئیلیای؟»
 گوټی: «ئەز نه ئەوم!» «یان تو پیغه مبهری؟» بهرسف دا:
 «نه خیر!»^(۱۲۱) گوټنی: «تو کی، دا بهرسفی بدهینه وان
 ئەویت ئەم هنارتین؟ تو چ ل سهر خو دبئی ژئی؟»
 گوټی: «ئەزم دهنگه ک ل بیابانی دکهت گازی و
 هاوار: ریکی راست بکهن بهرام بهر خودانی،^(۱۲۰)
 ههروهکو ئەشعیا پیغه مبهر گوټی.»^(۱۲۴) و ئەفه دهنارتی
 بوون ژ لایی فهرسییاقه،^(۱۲۵) و جاره کا دی ژئی پرسین:
 «هه کهر تو نه مه سیح بی، و نه ئیلیا بی، و نه پیغه مبهر
 بی، پا تو بوجی ژیرا کرنی دکه ی؟»^(۱۲۶) یوحه ننا ی
 بهرسف دا: «ئەز ب ئاقتی ژیرا کرنی دکم، بهلئ ئیک یی
 دناف هه وه دا هوبن نانیاسن،^(۱۲۷) و ئەو یی ل پشت من
 دئیت، و ئەز نه یی هه ژئی مه بهندکیت پیتلافا وی فه کم.»
 ئەقی^(۱۲۸) ل بیت عه نیا روی دا، ل پشت رویاری
 ئوردنی، ل جهی یوحه ننا ی ژیرا کرن ذکر.
^(۱۲۹) و ل رۆژا دویف دا یوحه ننا ی دیت عیسا یی به رهف
 وی فه دئیت، و گوټ: «ئەفه یه بهرختی خودی ئەوی گوننه ها
 دونیایی رادکته.^(۱۳۰) ئەفه یه ئەوی من ل سهر گوټی:
 ئەو زه لامی ل پشت من دئیت یی د سهر من رایه چونکو

بهری ئەز پهیدا بېم ئەو هه بوو. ^(۳۱) و من ئەو نه دنیاسی به لئ ئەز هاتم ب ئاڤی ژیرئاڤکرنی بکەم دا بو ئیسرائیلی بێته راگه هاندن. ^(۳۲) و یوحه نناى شه هده کی دا و گوت: «من روح دیت ب رهنگی کۆتره کی دادا سه ر وی ^(۳۳) و من ئەو نه دنیاسی، به لئ ئەڤی ئەز هه نارتیم ب ئاڤی ژیرئاڤکرنی بکەم گۆته من: «ئەوی تو دبینی روح ل سه ر دادده ت و لی شه ده ویت ئەو دی ب روحا پیروژ ژیرئاڤکرنی کەت. ^(۳۴) و من ئەڤ چهنده دیت، من شه هده کی دا کو ئەو کورئ خودئ یه.»

دهستهین نیکن ژ شاگردا:

^(۳۵) و ل روژا دویف دا یوحه ننا ژئ یئ راوه ستای بوو و دوو شاگردیت وی ل گه ل بوون، ^(۳۶) سه ح کره عیساى ده می ب ری شه دچۆ و گوت: «ئەڤه یه به رخت خودئ.» ^(۳۷) ده می هه ردوو شاگردا گوه ل ئاخفتنا وی بووی ل دویف عیساى چۆن. ^(۳۸) عیسا ل خو زڤری، دیت کو ئەو بیت ل دویف وی دچن، ژ وان پرسى: «هه وه چ دڤیت؟» گوتن: «رابی،» نانکو ماموستا، «تول کیرئ یئ ئاکنجی؟» ^(۳۹) به رسڤا وان دا: «وه رن و بنیرن.» و ل گه ل چۆن و جه ئ وی دیت و وی روژئ ل گه ل مان، و ده م نیتزیکى ده مژمیرا ده می بوو ژ روژئ. ^(۴۰) و ئەندراوس برابئ

شه معون په تروسی نیک ژوان هردووکا بوو نه ویت ل
 دویف عیسای چوین پستی گوډل ناخفتنیت یوحه نناي
 بووی. ^(۴۱) ده می برایی خو شه معون دیتی، گوتی: «مه
 مه سیح دیت»، نانکو: یی روونگری، ^(۴۲) و بره نک
 عیسای. و عیسا باش ل شه معونی نیری و گوت: «تو
 شه معونی کوری یوحه نناي، به لی نه ز دی ته ب کیفاس
 ناڅ کهم نانکو په تروس.»

^(۴۳) و ل روژا دویف دا عیسای ل بهر بوو بچته ده قهرا
 جه لیل، فیلیپس دیت و گوتی: «ل دویف من وهره!» ^(۴۴) و
 فیلیپس ژ بیت سهیدا بوو باژیری نه ندر اوسی و په تروسی.
^(۴۵) پاشی فیلیپسی نه تانائیل دیت، و گوتی: «مه نه و
 دیت نه وی موسای د ده ستوری دا ل سهر نقیسی و
 پیغه مبهرا د پرتو کیت خودا، نه و ژی عیسای کوری
 یوسقی یه، خه لکتی ناسیره یه.» ^(۴۶) نه تانائیلی گوت:
 «ما تشته کتی باش ژ ناسیره ده رده کثیت؟» فیلیپسی
 بهر سقا وی دا: «وهره و بنیره!» ^(۴۷) و عیسای نه تانائیل
 دیت یی بهره و وی شه دتیت و ل سهر وی گوت: «نه شه
 ئیسرائیلیه کتی راسته، چو گومان تیدا نینه!»
^(۴۸) نه تانائیل ژی پرسى: «تو ژ کیشه من دنیاسی؟»
 عیسای بهر سقا وی دا: «من تول بن دارا هژیری دیتی
 بهری فیلیپس گازی ته بکهت.» ^(۴۹) و نه تانائیلی کره

گازی و گوت: «رابی، تو کورې خودی یی، تو پاشایین
 ئیسرائیلی یی!»^(۱۰۱) عیسیای گوتته وی: «چونکو من گوتته
 ته من تول بن هژیری دیتی ته باوهری ئینا، دی ژ قتی
 مه زنتربینی.»^(۱۰۲) و پاشی گوتتی: «ب راستی ب راستی
 دبترمه هوه هوین دی نهسمانی بینن یی قه کسری یه و
 فریشتیت خودی یی بلند دبن و دئینه خوار ل سهر کوری
 مروث!»

پشکا دووون (۲)

سرسور مانا عیساہ یا ئیکن:

(۱) ل روژا سیی دهواته ک ل قانا هه بوو ل دهقرا
 جهلیل، دایکا عیساہ ل ویری بوو،^(۱) و عیسا و
 شاگردیت وی ژی هاتبوونه داخوازکرن بو دهواتی.
 (۲) دهمی مهی نهمای، دایکا عیساہ گوتته وی: «مهی ل
 نک وان نه مایه.»^(۳) بهرسقا وی دا: «ته چ ژ منه
 دایی! دهمی من هیشتا نه هاتی یه.»^(۴) دایکا وی گوتته
 خزمه تکارا: «چ فرمانا دده ته هوه، پی بکن.»^(۵) و
 شہش حهودیت بهری ل ویری بوون، جوھیا ئاڤا وان ب
 کار دئینا بو تافیرکرنی، هه ر ئیک ژ انا دوو هه تا سی
 جهرکیت ئاڤی دچوی. (۶) عیساہ گوتته خزمه تکارا:

«حهودا تژی ئاڤ بکهن.» و هندکرنی دا دسهردا چت.
^(۸۱) و گوته وان: «و نوکه ژئی داگرن و بو سهروکتی
 نانخورنی پیشکیش کهن.» و وان وه کر. ^(۸۱) دهمی
 سهروکتی نانخورنی تام کیری به وی ئاڤا بوویه مهی و
 سهراوی وی نه دزانی، بهلی نه و خزمه تکاریت پیشکیش
 دکرن دزانی، گازی زاقای کر ^(۸۱) و گوته وی: «خه لک
 همی مهیا باش ل بهراهیی پیشکیش دکهن، و پشتی
 میتهقان سهرخوش دبن مهیه کا کیمتر ژ وی پیشکیش
 دکهن، بهلی ته مهیا باش یا هیلای تا نوکه!» ^(۸۱) نهڤ
 سهرسورمانه نیشانا نیکی به نهوا عیسا ل قانا کری ل
 جهلیل و مهزناهی یا خو دیار کر و شاگردیت وی باوهری
 پی ئینا. ^(۸۲) پشتی قتی چندی عیسا و دایکا خو و
 برایتت خو و شاگردیت خو چونه بازیری که فهرانا حومی و
 چند روزه کا ل ویری مان.

عیسا د پهرستگه هین دا:

^(۸۳) دهمی جهژنا ده ربا زبونا جو هیسا نیتزیک بووی
 عیسا به رهڤ نورشه لیمی چو. ^(۸۳) و نهوی ل پهرستگه هین
 فرۆشکاریت چیتلا و پهزی و کو ترا و پاره گهور بیتت
 روینشتی ل پشت میزیت خو دیتن، ^(۸۴) قامچییه ک ژ کنفا
 فه هاند و همی ژ پهرستگه هین کر نه ده ری ل گه ل پهز و

چیتلا، و میزتیت پاره گهؤرا ب سهرئیک دا ئینانه خوار و پاریت وان بژاله کرن،^(۱۹۹) و گۆته کۆترفروؤشا: «نه فا ژ فیرى بکهنه ده ری، مالا بابی من نه کهنه مالا بازرگانیی!»^(۱۷۰) و هاته بیرا شاگردیت وی کویا د پهرتوکئی د هاتی: **حه ژیکرنا من ل سهر مالا نه من دخۆت.** (ژسور^{۱۹۰۹})

^(۱۸۱) جوهی بهرهنگاری عیسای بوون و گۆتنی: «نیشانه کی بینه دهسته هلاتی یا ته دیار بکته بو فی کارئ ته کری.»

^(۱۹۱) عیسای بهرسقا وان دا: «نه فی پهرستگه هی بهره فین، و دی د سی روژادا ئاقا که م.»^(۱۲۰) جوهیسا گۆته وی: «ئاقا کرنا فی پهرستگه هی چل و شش سالا یا فه کی شای. نه ری تو دی د سی روژادا ئاقا که ی؟»^(۱۲۱) لی نه وی به حسا پهرستگه هی له شی خو دکر.^(۱۲۲) ده می ل نا ف مریبا رابوی هاته بیرا شاگردیت وی نه ف ئاخفتنا وی و باوه ری ب پهرتوکئی و ئاخفتنا عیسای گۆتی ئینا.

^(۱۲۳) و ده می نه و ل نورشه لیمی ل جه ژنا ده ربا زبوونی گه له کا باوه ری ب نا فی وی ئینا چونکو وان نه و نیشانیت کرین دیتن.^(۱۲۴) به لی عیسا ژ وان نه ی پشت راست بوو چونکو وی هه می دنیا سین^(۱۲۵) و پیستی نه بوو ئیک بو وی شه ده کیی بده ت ده رباره ی مرو فی چونکو نه و یا د دلئ مرو فی دا دزانت.

پشڪا سين (۳)

نيقوديموس سهر ا عيساي ددهت:

(۱) بهلن مروفهڪ ژ فهرسييا نافتن وي نيقوديموس بوو، نيڪ بوو ژ سهروڪيت جوهيسا، (۲) ب شهنن هاته دهف عيساي و گوتن: «رابي، نم دزانين تو ماموستايهكي ژ دهف خودن يني هاتي، چونكو كهس نهشيت وان نيشانيت تو دكهي بكهت ههكه ر خودن ل گهل نهبيت.» (۳) نينا عيساي بهرسفا وي دا: «ب راستي ب راستي دبترمه ته: كهس نهشيت پاشاتي يا خودن ببينيت ههكه ر جارهكا دي ژ دايبك نهبيت.» (۴) نينا نيقوديموسي پسيار ژن كر: «دي چاوا مروف ژ دايبك بتهفه و نهو يني دناف سالادا چوي؟ نهري ما دي چته دزكني دايبكا خودا و پاشي ژ دايبك بيت؟» (۵) نينا عيساي بهرسفا وي دا: «ب راستي ب راستي دبترمه ته: كهس نهشيت بچته پاشاتي يا خودن ههكه ر ژ نافتن و روحن ژ دايبك نهبيت.» (۶) نهوي ژ لهشي دببت لهشه، و يني ژ روحن دببت روحه. (۷) فيتجا تو نهگوهشه ههكه ر نهز دبترمه ته هوين پيتشي هندي نه كو جارهكا دي ژ دايبك بن فه. (۸) باي كيشه دثيت دچيت و ته گوھ ل فيتينا وي ههيه، بهلن تو نزانن ژ كيشه دثيت و دي كيشه چيت. ههروهسا يني ژ روحن ژ دايبك بببت

وهسانه. «^(۱) ئینا جاره کا دی نیقودیموسی پسیار کر: «دی چاوا نهف تشته چیبیت؟»^(۲) ئینا عیسای بهرسقا وی دا: «تو ماموستایی ئیسرائیلیتی وی توئی نزاننی؟»^(۳) ب راستی ب راستی دبیتز مه ته نه م وی دبیتزین یا نه م دزانین، و شهده کیی ب وی ددهین یا مه دیتی، و دسه ر هندی را هوبن شهده کی یا مه وه رنا گرن.^(۴) هه کهر من بو هه وه به حسا کاروباریت نه ردی کر بیت و باوه ریتی نه ئینن، نه ری هوبن دی چاوا باوه ریتی ئینن هه کهر نه ز بو هه وه به حسا کاروباریت نه سمانا بکه م؟^(۵) و که سه ک نه چۆبه نه سمانا هه کهر نه و نه بیت یی ژ نه سمانا هاتی، و نه و زی کوری مرۆقه نه وی ل نه سمانا.^(۶) و کا چاوا موسای مار ل بیابانی هلاویست ههروه سا دقیت کوری مرۆف بیته هلاویستن^(۷) داکو ژيانا ههروه هر هه بیت بو هه ر که سه کی باوه ریتی پی بینیت.^(۸) چونکو خودی وه سا حمژ دونیایی کر کو کوری خو یی ئیکانه دایی داکو هه چیی باوه ریتی پی بینیت هلاک نه بیت، به لی ژيانا ههروه هر بو وی بیت.^(۹) خودی کوری خو یی ئیکانه نه هنارتی به دونیایی داکو داد بکه ت، به لی داکو دونیایی پی قورتال بکه ت.^(۱۰) نه وی باوه ریتی پی بینیت نائیته داد کرن، به لی نه وی باوه ریتی پی نه ئینیت بریارا داد کرنی ل سه ر هاته داننی چونکو باوه ریتی ب ناقی کوری خودی یی ئیکانه نائینیت.

^(۱۹) و دادوهری ئەقەیه: رۆناهی هاته دونیایێ، بەلێ خەلکی حەژ تارێ کر پتر ژ رۆناهیێ، چونکو کاریت وانا دخراب بوون. ^(۲۰) قیجا هەچیێ کاری خراب بکەت کەریا وی ژ رۆناهیێ قەدەت و ژبەر درەقت داکو کریاریت وی دیار نەبن. ^(۲۱) بەلێ ئەوی ب راستیێ کار دکەت دئیتە بەر رۆناهیێ داکو کاریت وی دیار بن و دیار بیت کو ب خودی بیت هاتینە کرن.»

شەهەدەکی یا یوحنا یا یو عیسا یا دو ماھیێ:

^(۲۲) و عیسا و شاگردیت خو پستی هینگێ چۆنە وەلاتی یەهودیێ و ل گەل وانا ئاکنجی بوون و دەست ب ژیراقرنێ کر. ^(۲۳) و یوحەننا ی ژێ ل عین نون ژیراقرن دکر ل نک سالیم چونکول ویری ئاڤ مەشە بوو و خەلک دەهاتن و دەهاتنە ژیراقرن. ^(۲۴) هینگێ یوحەننا هیشتا نەهاتبوو زبندان کرن. ^(۲۵) و کیش و قەکیشەک دناقبەرا شاگردیت یوحەننا و جوهییهکی دا پەیدا بوو ل سەر تافیرکرنێ ^(۲۶) و چۆنە دەڤ یوحەننا و گوتتی: «ئەوی رابی: ئەو زەلامێ مە ل گەل تە دیتی ل پشت رووباری ئوردن، و ئەوی تە شەهەدکی بو دای، ئەو ژێ ژیراقرنێ دکەت و هەمی دچنە دەڤ وی.» ^(۲۷) ئینا یوحەننا ی بەرسڤ دا: «کەس نەشیت تەشتەکی ب دەست خوڤە بینیت

هه کهر ژ ئه سمانا بۆ نه هات بیهته دانئ. ^(۳۸) هوبن شه هده کیی
 ددهن کو من گووت: ئه ز نه مه سیحم، به لئ ب تنئ ئه ز
 پیتشره وی وی مه. ^(۳۹) و هه چیئ بویک بۆ وی بیت، ئه و
 زاقایه. به لئ هه قالئ زاقای، ئه وی نیتزیککی وی
 رادوه ستیت و گو ه لئ دبیت، ب دهنگی زاقای دلخوش
 دبیت. و ئه قه دلخوشی یا من ب جه هات. ^(۴۰) و دقیت ئه و
 زیده بیت و ئه ز کیم بم.»

^(۴۱) ئه وی ژ ئه سمانا بیت- ئه و دسه ره همییارا. به لئ
 هه چیئ ژ ئه ردی بیت ئه و ژ ئه ردی به و ناخفتنیت ئه ردی
 دکهت. بی ژ ئه سمانا هاتی ب سه ره همییا که تی به،
^(۴۲) و ئه و شه هده کیی ددهت ب یا دیتی و گو ه لئ بووی. و
 کهس شه هده کی یا وی ناوه رگرت، ^(۴۳) به لئ ئه وی
 شه هده کی یا وی وه رگرت په سند دکهت کو خودئ بی
 راسته. ^(۴۴) چونکو ئه وی خودئ هنارتی ب په یقیت خودئ
 دناخفتیت، چونکو خودئ روحی بی هژمار ددهت.
^(۴۵) قیجا باب حمز کوری دکهت و هه می تشت بی کوری به
 ده ستی وی دا. ^(۴۶) هه چیئ باوه ریئ ب کوری بینیت،
 ژیا نا ههروه ره بۆ وی به، و هه چیئ باوه ریئ ب کوری
 نه ئینت ئه و ژیا نی نابینیت به لئ دی توره بوونا خودئ ل
 سه ره مینیت.

پشڪا چارهن (٤)

ڙنڪا سامريه ناما ناڦا ڙيانن ڊڪت:

«^(١) و دهمن خوداني زاني کو فريسييا گوھ لي بوو کو
نهو ڙ يوحنه ناي پتر شاگردا وه ردگرت و پتر ڙي ڙي ڙي ڙي ڙي
ڙي ڊڪت^(٢) - و هه ڇهنده عيساي ڙي ڙي ڙي ڙي ڙي ڙي، به لي
شاگرديت وي ڊڪرن -^(٣) ٽينا ده ڦهرا يه هوديي هيتلا و
ڦه گه ڀيا ده ڦهرا جهليل.

«^(٤) و ڏڻيا نهو دناف ده ڦهرا ساميره را بيڙيت.^(٥) و
گه هشته باڙيره کي ڊگوتنن سوخار، نيزيکي وي نه ردي بوو
نه وي يه عقوبي دا ييه کورڙي خو يوسقي،^(٦) و بيرا يه عقوبي
ل ويڙي بوو. و دهمن عيسا ب رتقه وه ستياي، ل سر
ليڻا بيرن روينشت، و هينگي ده مڙمير شه شي بوو ڙ
روڙي.^(٧) و ڙنڪه کا ساميري هات ڊاڪو ناڦي بهت. ٽينا
عيساي گوتنن: «بي زحمه ت ناڦي بده من.»^(٨) و
شاگرديت وي چو بونه باڙيري ڊاڪو خوارنه کي بڪرن.
«ٽينا ڙنڪا ساميري گوتنن: «تو جوهيي و نه ز
ساميري مه، تو چاوا ڙ من داخواز ڊڪهي ناڦي بده مه ته؟»
چونکو جوهييا دان و ستانن ل گه ل خه لکي ساميره
نه ڊڪرن.^(٩) ٽينا عيساي به رسڻا وي ڊا: «هه ڪه ته ڊانا
خودي زانيبا و ڪا کي يه ڊيڙه ته ته: «ناڦي بده من»، تو

دا ڙي داخواز ڪهي و نهو دا ناڻا ڙيانئي ده ته ته .»
 «¹¹¹ ٿينا ڙنڪئي گوت: «بهلي نهز خودام، چو دهولڪ ل
 گهل ته نينن و بير يا ڪويره. نهري تو دي ناڻا ڙيانئي ڙ
 ڪيري ٿيني؟»¹¹² نهري ما توڙ بابي مه يه عقوبي مه زنتري
 نهوي نهڻ بيره بو مه ياش خوفه هيتلاي و نهوي و ڪوريت
 وي و ڪه واليت وي ڙي ڙه خوارين؟»¹¹³ ٿينا عيساي
 گوتئي: «هه جيي ڙ ڦي ناڻي ڦه خوت دي تيهني بيته ڦه،
 «¹¹⁴ بهلي نهوي ڙ وي ناڻا نهز ددهمي ڦه خوت ٿيدي جو
 جارا تيهني نابيت، بهلي نهو ناڻا نهز ددهمي دي به
 ڪانيه ڪا بلقهاڻيڙ و ڙيانا هه روهه ر ددهتي.»¹¹⁵ ٿينا ڙنڪئي
 گوتئي: «نهز خودام، ڙ ڦي ناڻي بده من ڊاڪو تيهني نه بم و
 ٿيدي ناڻه گهرمه ڦيري ڊاڪو ناڻي بهم.»¹¹⁶ ٿينا گوتئي:
 «هه ره و داخوازا ميڙي خو بڪه و ياشي ڦه گهره ڦيري.»
 «¹¹⁷ ٿينا بهرسف دا: «من جو ميڙ نينن.» ٿينا گوتئي: «ته
 راست گوت ددهمي ته گوتئي: «من ميڙ نينه.»¹¹⁸ ته پيڻج
 ميڙ هه بوون، و نهوي نوڪه تول گهل دڙي نه ميڙي ته يه.
 ته نه ڦه راست گوت.»¹¹⁹ ٿينا ڙنڪئي گوت: «نهز خودام،
 نهز دبترم تو پيڻه مبهري.»¹²⁰ بابڪاليت مه ل ڦي
 جياي خودي يه رست و هوين جوهي درشتن ڪو نور شهليم ب
 تني دڦيت بنگهه هي يه رستن بيت.»¹²¹ ٿينا عيساي
 بهرسفا وي دا: «باوهه بڪه ڙنڪئي، دي نهو دهم نيت هوين

بابی نه ل فی چیاى و نه ل نورشه لیم بپه ریتسن.^(۲۲) هوبن
وی تشتی دپه ریتسن یی کو هوبن نزانن، به لئی نه م وی
دپه ریتسن یی دزانن، چونکو قورتالبوون ژ دهف جو هیانه.
و دئی ده مهک نیتن، و نهو ب خو فی گا فئی یه، ده می
په رستکاریت راست بابی ب روح و راستیی دپه ریتسن،
چونکو باب ل په رستکاریت هوسا دگه ریت.^(۲۳) خودی
روحه، و ل سهر په رستکاریت وی نهو د ب روح و راستیی
بپه ریتسن.»^(۲۴) نینا ژنکی گوتی: «نه ز دزانم یی
روونکری نه وی دبیژنی مه سیح دئی نیتن، و کنگی هات
دئی بوم هه می تشتی دیار که ت.»^(۲۵) به رسفا وی دا:
«نه ز ب خو نهوم، نه فه یه ل گه ل ته دنا خفیت.»

و هینگی شاگرد گه هشتن و گو هشین ده می دیتن^(۲۶)
یی ل گه ل ژنکه کی دنا خفیت. و دسهر هندئ را که س ژوان
نه گوت: «ته چ دفتیتن؟» یان «تو بوچی ل گه ل وی
دنا خفی؟»^(۲۷) نینا ژنکی جه رکی خو هیلا و فه گه ریا
بازیری و گوته خه لکی: «وهرن، به ری خو بددنی
زه لامه کی نهوا من کری هه می بو من دیار کر. چیدیت نهو
مه سیح بیت؟»^(۲۸) نینا خه لکی سوخار دهرکه فتن و چونه
دهف.

و د وی ده می دا شاگردا دگوتی و ژئی فه نه دبوون:
«نه ی رابی بخو!»^(۲۹) نینا به رسفا وان دا: «من خوارنه کا

هه‌ی نه‌ز دخۆم هۆین نزانن کا چی یه!«^(۳۳) ئینا شاگردا گۆته ئیکودوو: «نهری کهسه‌کی تشته‌ک بو ئینایه‌دا بخۆت؟»^(۳۴) ئینا عیسای گۆته‌وان: «خوارنا من نه‌وه کو نه‌ز ب ئینا وی بکه‌م یی نه‌ز هنارتیم و کاری وی ب جه‌بینم.^(۳۵) ما هۆین نابیتژن: «پشتی چاره‌یقا دی ده‌می دورینی ئیت؟» به‌لی نه‌ز دبیتژمه‌هه‌وه: هۆین باش به‌ری خو‌بدنه‌زه‌قییا- ییت که‌هشتین و ده‌می دورینا وان یی هاتی!^(۳۶) و پالی دورینی کری‌یا خو‌وه‌ردگریت و فیقی بو ژینا هه‌روه‌ر کۆم دکه‌ت، داکو جوتیار و پالی دورینی پیتکه‌دلخۆش بن.^(۳۷) د قی چه‌ندی‌دا راستی‌یا قی گۆتنی دیار دبت: «ئیک دچینیت و یی دی دوریت.»^(۳۸) من هۆین هنارتن داکو هۆین وی بدورین یا کو هۆین پی‌قه‌ نه‌وه‌ستیاین. هنده‌کیت دی ییت وه‌ستیاین، و هۆین به‌ری وه‌ستیانا وان دچن.»

^(۳۹) ئینا گه‌له‌کا ژ خه‌لکی سامیره‌ژبه‌ر ئاخفتنا ژنکی باوه‌ری پی ئینا نه‌وا دگۆت: «هه‌چی یا من کری بو‌من ئاشکرا کر.»^(۴۰) ده‌می سامری هاتنه‌نک داخواز ژنی کرن ل ده‌ف وان بمینیت، و دوو روژا ل ده‌ف وان سا.^(۴۱) و ژبه‌ر ئاخفتنا وی ژمارا نه‌ویت باوه‌ری پی ئینان گه‌له‌ک زیده‌بوو^(۴۲) و گۆتنه‌ژنکی: «نه‌هه‌ر ژبه‌ر ئاخفتنا ته‌ئهم باوه‌ری دینین، به‌لی چونکو مه‌ب گوهیت خو‌گوه‌لی

بوو و مه زانی نهو ب راستی قورتالکهری دونیاییه .»

ساخکونا کورپن ناقمالین پاشای:

^(٤٣) و پستی هردوو روژ ل سوخار ب دوماهی هاتین عیسای ب جه هیتلا و چو دهههرا جهلیل، ^(٤٤) چونکو نهوی ب خو گوتبوو کو پیغه مبهرا دناث گهلی خودا روومت نینه. ^(٤٥) و دهمنی گه هشتی به جهلیل خه لکنی وی پیشه وازی لی کر. نهوان ههچی یا وی ل نورشه لیم کری دیتبوو ل دهمنی جهژنا دهریازبوونی چونکو نهو ژی چوبوونه جهژنی.

^(٤٦) و عیسا گه هشته قانا ل جهلیل، نهو جهی ناث لی کری به مهی. و ل که فهرانحوم زه لامهک هه بوو ناقمالین پاشای بوو. کورپه کتی نه خوش هه بوو ^(٤٧) و دهمنی گوھ لی بووی کو عیسای دهههرا به هودی ب جه هیتلا و هاته جهلیل چو دهه و داخواز ژی کر کو بیته که فهرانحوم داکو کورپی وی یی ل بهر دهراقنی مرننی ساخ بکهت. ^(٤٨) ئینا عیسای گوت: «هوبن باوه ریئی نائین هه تا هوبن نیشانیته سهیر نه بینن.» ^(٤٩) ئینا زه لامی هیقی ژی کرن و گوت: «نهز خولام، ل گهل من وهره ژ بهری کورپی من بمرت!» ^(٥٠) ئینا عیسای بهرسقا وی دا: «ههره، کورپی ته یی ساخه.» ئینا زه لامی باوه ری ب وی په یقا عیسای گوتیی

ئینا و چۆ. ^(۱۱) دهمنی نهو ب ری دچۆ هندهک کویلیت وی گههشتنی و مزگینی داننی کو کورپی وی یی ساخه. ^(۱۲) ئینا پسیارا وان کر: «چ دهه بوو ساخ بووی؟» نهوان بهرسف دا: «دوهی ئیتقاری دهه مرئیر هفت تای لئی نه ما.» ^(۱۳) بابی وی زانی نهو دهه بوو عیسای گوتیی: «کورپی ته یی ساخه.» ئینا نهوی و خه لکنی مالا وی ههمییا باوهری پی ئینا. ^(۱۴) نهغه نیشانا سهیریا دووی بوو عیسای کری پشتی دهه رکهفتنا وی ژ یه هودی پی بۆ جهلیل.

پشکا پینجن (5)

عیسا ل کانیا بیت حسدا مرۆقهکی ساخ دکهت:

^(۱) و پشتی هینگئی ل جهه نه کا جو هییا عیسا به رهش نوره لیمئی سه رکهفت. ^(۲) و ل نیزیکی دهه رکه هئی په زی ل نوره لیمئی کانیهک هه بوو ب عبری دگوتنی بیت حسدا ل رهخ و دوریت وی پینچ هۆل هه بوون. ^(۳) گه لهک نه خو شیت کوره و سه قهت و شل خو ل وان هولا درتژ کربوون، ل هیقی یا لقلقاندا نا ئی بوون. ^(۴) چونکو فریشتهک دهات دناث بهرا دهه مکی و دهه مکی دا نا ئا برکی دلققاندا، و نه ئی به راهی یا ههمییا دچۆ د برکی دا، دا ساخ بیت ژ هه ر ئیشه کا لئی. ^(۵) و ل نک برکی مرۆقهک هه بوو بهری سیه و.

ههشت سالانه ساخ بسوو. ^(۷۱) عیسیای نهو دیت یی درتیز کریه و زانی کو نهقه دهههکی درتیزه نهو دئی کاودانی دا. ئینا ژئی پرسى: «ته دثیتت تواساخ بیی؟» ^(۷۲) نهخوشی بهرسف دا: «نهز خولام، من کهس نینه من بهاقیتته د برکتی دا دههمن نهو دلقلقت و چهند جارا من بزاقا کری بجمه د برکتی دا بهلئ هندهکیت دی بهراهیکا من دچونه تیدا.» ^(۷۳) عیسیای گوته وی: «رابه و گلدکا خو راکه.» ^(۷۴) و هه د گاشی دا نهو زهلام ساخ بوو و گلدکا خو هه لگرت و چو. و نهو روژ شه می بوو.

^(۷۵) جوهییا گوته وی زهلامی ساخ بووی: «نه فرۆ شه می یه. چینایت بو ته تو گلدکا خو راکه ی.» ^(۷۶) بهرسفا وان دا: «نهو زهلامی نهز ساخ کریم گوته من: گلدکا خو هه لگره و هه ره.» ^(۷۷) ژئی پرسین: «نهو کی یه گوتی یه ته گلدکا خو هه لگره و هه ره؟» ^(۷۸) نهو نهخوشی ساخ بووی نه دزانی نهو کی یه، چونکو عیسا ژ ویری چووو، و گه لهک مرۆف ل ویری بوون. ^(۷۹) پشتی هینگن عیسیای نهو ل په رستگه هئ دیت و گوته وی: «نهقه تو زقری ساخ لهم نه زقریه گوننه هئ هه کهر دی خرابتر ب سه ری ته ئیت.» ^(۸۰) نهو زهلام چو دا بترته جوهییا کو عیسیای نهوی ساخ کری. ^(۸۱) قیجا، چونکو عیسیای نهو کاره د روژا شه می بیی دا دکر جوهی رابوون کاودانی وی

نه خوش کرن و لي دگهريان دا بکوژن. ^(۱۷۷) به لي عيساي گوته وان: «تا نوکه بابي من يي کار دکهت. و نه ز ي يي کار دکه م.» ^(۱۷۸) ژهر قتي چهندي بزاقا جوهييا پتر لي هات بو کوشتنا عيساي، چونکو وي نه دهستوري روژا شه مبيني شکاند و بهس، بهلکو وي دگوت ژي کو خودي بابي وي به، و خو نينا ريزا خودي.

دهسته ل تدارين يا کورين سروؤف:

^(۱۷۹) عيساي گوته وان: «ب راستي ب راستي ديترمه ههوه کور نه شيت چو تشتا ژ نک خو بکهت، به لي وي دکهت نهوا ديبنت باب دکهت. هر تشته کي باب بکهت، کور ژي دکهت. ^(۱۸۰) چونکو باب حه ژ کوري دکهت، و همي کاريت خو نيشا وي ددهت، و دي کاريت ژ قتي مه ز نتر نيشا دهت، دا هوبن عه جيب گرتي بن. ^(۱۸۱) ههروه کو باب مرييا رادکه ته شه و ساخ دکهت، ههروه سا کور ژي دي وي ساخ کهت يي وي بقيت. ^(۱۸۲) و باب دادوه ري يا که سي ناکهت، به لي همي دهسته لاتا دادکرتي يا دايه کوري ^(۱۸۳) داکو همي قه دري کوري بگرن ههروه کو قه دري بابي دگرن. و يي قه دري کوري نه گرت نهو قه دري بابي ژي ناگرت نهوي کور هنارتي.

^(۱۸۴) ب راستي ب راستي ديترمه ههوه هر که سي

گوه بده ته پديشا من و باوهريي ب وي بينت نهوي نهز
هنارتيم دي ژيانا ههروهه روهه بوي بت، و نائيتته دادكرن ل
روژا دوماهيي، چونكو نهوي ژ مرنئي دهرياز بوويه ژيانئي.
^(۲۵) ب راستي ب راستي دبترمه ههوه نهو دهمني مري گوه
ل دهنگئي كورئي خودي دبن دي نيت، نوکه نهو دهمه، و يئي
گوه لي دبیت دي ساخ بت. ^(۲۶) چونكو ههروهه كو بابي
ژيان يا دناث خودا ههه، يا دايه كورئي ژي ژيان دناث
خودا ههبيت. ^(۲۷) و دهستههلات يا دايني دادوهريي بکهت،
چونكو نهو كورئي مروقه. ^(۲۸) ژ قئي سه رخلوله نهبن، دي
دهمهك نيت نهقيت دناث گوراا ههههه دي گوه ل دهنگئي
وي بن ^(۲۹) و دي ژ گوراا دهركهئن: و نهقيت كاريت باش
كرين دي رابن بو ژيانئي و نهقيت كاريت خراب كرين دي
رابن بو سزادانئي. ^(۳۰) و نهز نهشيم چو تشتا ژ نك خو
بکهه، بهلي نهز دادوهريي دکهه ل دويف نهقا من گوه لي
دبیت و دادوهري يا من يا راسته، چونكو نهز تشتا ل
دويف قيانا خو ناکهه بهلي ل دويف قيانا وي نهوي نهز
هنارتيم.»

چصد شهدههكي بو دهستههلاتا راريا عيساي:

^(۳۱) «ههكهه من بو خو شهدههكي دابا دا شهدههكي يا من
نهيه راست بت. ^(۳۲) بهلي نيكي دي بو من شهدههكيي

ددهت، و ئەز دزانم کو شه هدهکی یا وی بۆ من یا راسته.
^(۳۲) ههوه هندهک هئارتنه نک یوحهناى و ئەوى بۆ راستیی
 شه هدهکی دا. ^(۳۱) ئەز شه هدهکی یا مروڤا قه بیل ناکم، لی
 ژبه ر قورتالبوونا ههوه ئەز قئی یه کئی دبیرم. ^(۳۰) یوحهنا
 شه مالکه کا روڤ و گهش بوو، و ههوه پئی خوش بوو
 ده مه کی ل بهر روڤاهی یا وی بن. ^(۲۹) به لئی من
 شه هدهکیه کا مه زتر ژ شه هدهکی یا یوحهناى یا هه،
 ئەو ژى شه هدهکی یا وان کاریت بابی گۆتى یه من پئی رابم
 و ئەقیت ئەز نوکه دکم، ئەو دیار دکهن کو ئەوى ئەزى
 هئارتیم. ^(۲۷) و ئەو بابی ئەز هئارتیم ئەو ب خوژى بۆ من
 شه هدهکی ددهت. و ههوه چو جارا گوهر ل دهنگى وی
 نه بوویه، و ههوه وینى وی ژى نه دیتى یه، ^(۲۸) و په یقا وی
 جه د دلیت هه وه دا نینه چونکو هوبن باوه ریبى ب وی
 نائین ئەوى وی هئارتى. ^(۲۹) هوبن په رتوکیت پیروژ ب
 هیری دخوبن چونکو هوبن ل وى باوه ریبى نه کو ئەو دى
 ههوه به نه ژيانا ههروهه ر. ئەو په رتوک ژى بۆ من
 شه هدهکی ددهن. ^(۳۰) و هیشتا ههوه نه قیت بیتنه نک من
 دا ههوه ژيان ههبت. ^(۳۱) ئەز مه زناهیى ژ مروڤا ناوه رگرم،
^(۳۲) به لئی ئەز ههوه دنیا سم، و ئەز دزانم قیانا خودى د
 دلیت ههوه دا نینه. ^(۳۳) ئەز ب ناقتى بابی خو هاتم، ههوه
 پیسه وازى یا من نه کر، به لئی هه کهر ئیک ب ناقتى خو هات

هوین پیشه‌وازی یا وی دکهن. ^(٤١) و دئی چاوا باوهریی ب من ئین و هوین مه‌زناهیی ژ ئیکودوو ودردگرن، به‌لی نهو مه‌زناهی یا خودی ته‌عالا ددهت ناخوازن؟ ^(٤٥) به‌لی هزر نه‌کن نه‌ز دئی هه‌وه ل ده‌ف بابی تاوانبار که‌م، چونکویی هه‌ی هه‌وه تاوانبار بکه‌ت نه‌و ژی موسایه نه‌قی هه‌وه هیقی‌یت خو‌داناینه‌ سر. ^(٤٦) هه‌که‌ر هه‌وه باوهر ژ موسای کربا، دا هوین باوهریی ژ من ژی که‌ن، چونکویی یا ل سر من نقی‌سای. ^(٤٧) قیجا هه‌که‌ر هه‌وه باوهری ب وی نه‌ئیت نه‌قا موسای نقی‌سای پا دئی چاوا باوهریی ب په‌یقیت من ئین؟»

پشکا شمشن (٦)

عیسا خوارنن ددهته پینچ هزارا:

^(١) پشتی وی چه‌ندی عیسا ژ ده‌ریاچا جه‌لیل ده‌ریاز بوو، ئانکو ده‌ریاچا ته‌به‌ریه، بو ره‌خی به‌رام‌به‌ر. ^(٢) و گه‌له‌ک ب دویف که‌تن پشتی نیشانیته ساخرنا وی بو نه‌ساخا دیتین. ^(٣) و عیسا و شاگردیت خو‌ب سه‌رکه‌فته‌ن چیا‌ی و روبنشتن. ^(٤) و جه‌ژنا ده‌ریازبوونی یا جو‌هییا نیزی‌ک بوو. ^(٥) و ده‌می عیسا‌ی سه‌ح کیری کومه‌کا مرو‌قا یا به‌ره‌ف وی‌قه دئیت، گوته‌ فیلیپسی: «نه‌م ژ کیری نانی

بکړین دا نه‌فیت هه بخوڼ.»^(۱۱) و نه‌فه گوتی دا تاقی بکه‌ت، چونکو عیسای دزانی کا دی چ که‌ت. ^(۱۲) فیلیپسی به‌رسفا وی دا: «هه‌تا هه‌که‌ر نه‌م بهایی دوو سه‌د دینارا نانی بکړین تیرا ناکه‌ت کو هه‌ر نیکی پرته‌کا بچویک ژی بگه‌هتی!»^(۱۳) نینا نه‌ندراوسی برایی شه‌معون په‌تروسی و نه‌و ژی نیکه ژ شاگردا گوتی: ^(۱۴) «کورکه‌کی ل فیری هه‌ی پینچ نانتیت جه‌هی و دوو ماسیتیت بچویک بیت ل گه‌ل، به‌لی ما نه‌فه چی یه بو وه‌کو فنی کوما مه‌زن؟»^(۱۵) عیسای گوت: «بلا روینه‌ه خوار!» و گه‌له‌ک که‌سکاتی ل ویری بوو. نینا زه‌لام روینشتن، و ژمارا وان نی‌زیکی پینچ هزارا بوون. ^(۱۶) عیسای نان هه‌لگرتن و سویاسی کر، پاشی دابه‌ش کرن ل سه‌ر روینشتیا هندی وان فیای و هه‌روه‌سال هه‌ردوو ماسییا ژی کر. ^(۱۷) ده‌می تیر بووین، گوته شاگردیت خو: «نه‌و پرتیت نانی نه‌ویت ماین خرغه که‌ن دا چو به‌رزه نه‌بیت.»^(۱۸) نینا خرغه کرن، و دوازه سه‌لکیت پرتیت نانی خرغه کرن نه‌ویت ژبه‌ر وان‌فه ماین ژ هه‌ر پینچ نانتیت جه‌هی. ^(۱۹) و ده‌می خه‌لکی نه‌و نیشانا عیسای کری دیتن، گوتن: «راسته، نه‌فه‌یه نه‌و پیغه‌مبه‌ر نه‌وی دی نیته دونیایی.»^(۲۰) عیسای زانی کو چو نه‌مایه دی وی ب خورتی که‌نه پاشا، نینا ب تنی فه‌گه‌ریا چیای.

عیسا ل سمر نائین ب ریڻ ڦه ڊچیت:

دهمی بوو شهڻ شاگردیت وی هاتنه خواری و چونه
 ده ریاچی^(۱۷) و ل قاییکه کی سیار بوون و چونه که فہ رناحوم
 ل رهخی بہرامبہری دہ ریاچی. و تاری بوو و عیسا ہیشتا
 نہ گہ ہشتبوو وان.^(۱۸) و رہشہ بایہ کی ب ہیترہات و پتل
 رابوون.^(۱۹) دہمی شاگردا نیتزیکی چار- پینچ ہزار گاقا
 باسک لی داین، دیت عیسا یی نیتزیکی قاییکتی دیت ل
 سمر نائین ب ریڻ ڦه ڊچیت، ترسیان.^(۲۰) ئینا گوته وان:
 «نہز نوم، نہ ترسن.»^(۲۱) ہیٹش داخواز ژئی نہ کری کول
 قاییکتی سیار بیت، هہ تا قاییک گہ ہشتی بہ جہی وان
 ڦیای.

نانن ڙیانن:

و ل روژا پاشتر نهو کومیت ل رهخی بہرامبہری
 دہ ریاچی ماین ژ بو وان یہ عیان بوو کو قاییکہک ب تنی
 ل وتری ہہ بوو و شاگرد ب تنی لی سیار ببوون و چوبوون و
 عیسا دگہل وان ل قاییکتی سیار نہ ببوو.^(۲۲) پاشی
 ہندہک قاییکت دی ژ تہ بہری ہاتن و نیتزیکی وی جہی
 نہوی نان لی خوارین راوہستیان پشتی خودانی سوپاس

کری. ^(۲۴) و دهمی کومی عیسا و شاگردیت وی ل ویری
 نه دیتن ل وان قاییکا سیار بوون و هاتنه که فه رناحوم ل
 عیسا دگه ریان. ^(۲۵) دهمی ل ره ختی بهرام بهری ده ریاچی
 دیتین، گوتنی: «رابی، تو که نگي گه هشتی به قیری؟»
^(۲۶) عیسا به رسفا وان دا: «ب راستی ب راستی نه ز
 دبیرمه هه وه: هوین ل من دگه ریبتن نه ژ بهر کو هه وه نیشان
 دیتن به لی چونکو هه وه خوار و هوین تیر بوون ژ وان نانا.
^(۲۷) ل دویف خوارنا به فنت نه چن، به لی ل دویف خوارنا
 دمینت و ژ یانا هه روهه ر ددهت هرن، نه وا کوری مروث دی
 ده ته هه وه، چونکو خودی یی باب موهرا خو یا دانا به سه
 کوری.» ^(۲۸) پسار ژئی کرن: «نه و چی کربارن خودی ژ
 مه دقتت بکه یین؟» ^(۲۹) عیسا به رسفا دا: «نه و کاری
 خودی دقتت هوین بکه ن نه وه کو هوین باوه ری ب وی
 بینن نه وی هنارتی.» ^(۳۰) قیجا گوتنی: «نه و چ
 نیشانه تو بکه ی دا بینین و باوه ری ب ته بینین؟ تو
 دشیی چ بکه ی؟ ^(۳۱) بابیت مه که زو ل به ری خوارن
 هه روهه کو د بهر توکی دا هاتی: ژ نه سممانا نان دانن دا
 بخون!» ^(۳۲) ^(۷۸:۲۴) عیسا به رسفا وان دا: «ب راستی
 ب راستی نه ز دبیرمه هه وه: موسای نان ژ نه سممانی نه دا
 هه وه، به لی بابی منه نه وی نانی نه سممانی یی دروست
 دده ته هه وه. ^(۳۳) چونکو نانی خودی نه وه یی ژ نه سممانی

دئيتہ خوراي و ژيانتي دده ته دونيايتي. «^(۳۷) گوتنه وي:
 «ئهي خودان، ل ههمي دهما قئ ناني بده مه.»
 «^(۳۸) عيساي بهرسقا وان دا: «ئهم ناني ژيانتي. ئهوي
 پيش من قه بيت برسي نابيت، و ئهوي باوهريتي ب من
 بينيت چو جارا تيھني نابيت.»^(۳۹) بهلتي من گوتہ ههوه،
 ههوه ئمز ديتم و هوين باوهريتي نائين.»^(۴۰) چ کهستي بابي
 دايه من دي بو من ئيت، و ئهوي بيته دهف من ئمز وي چو
 جارا ناهافيژمه ژ دهرقه^(۴۱) چونکو ئمز ژ ئهسماني هاتمه
 خوراي، نه دا ئمز ئيانا خو تهمام کهم، بهلتي ئيانا وي
 ئهوي ئمز هنارتيم.»^(۴۲) و ئيانا وي ئهوه کو ئمز نه هيلم ئهوه
 کهسيت دايه من بيريٽين، بهلتي ئمز وانا ل روژا دوماهيکتي
 ژ مرنئي راکهم.»^(۴۳) چونکو ئيانا بابي من ئهوه ههر کهستي
 کوري بينيت و باوهريتي پئي بينيت دي ژيانا ههروهههه بو
 وي بيت، و ئمز دي وي ل روژا دوماهيکتي ژ مرنئي
 راکهم.»

^(۴۴) و جوهييا نه رازيبوونا خو ل سهر عيساي ديار کر
 چونکو گوت: «ئهم نه ناني ژ ئهسماني هاتيه خوار.»
 «^(۴۵) و گوتن: «ئهرئ نه قه نه عيسايي کوري يوسفی به،
 ئهوي ئهم دايک و بابيت وي دنيا سين، ئهوه چاوا ديٽريت:
 ئمز ژ ئهسماني هاتمه خوراي!»^(۴۶) عيساي بهرسقا وان دا:
 «دناف بهرا خودا پته پتي نه کهن!»^(۴۷) کهس نه شيت بيته

دهف من ههکەر بابئی ئەز هئارتیم وی رانهکێشت. و ئەز
 دئی وی ل روژا دوماهیکی ژ مرنئی راکەم. ^(۴۵) د پەرتوکیت
 پێغەمبەرادا یا هاتی: دئی هەمی ژ خودئی فیڕین ^{انعمبا ۱۳:۵۴}
 و هەر کەسەکی گوھ بەدەتە بابی و ژ وی فیڕیت دئیتە دەف
 من. ^(۴۶) و رامانا فئی نە ئەوە کسوئیکی باب پئی دیتی:
 کەسئ نەدیتی یە ب تنئی ئەو نەبیت ئەوی ژ خودئی، ئەوی
 ب تنئی بابئی دیتی. ^(۴۷) ئەز ب راستی ب راستی دبیژمە
 هەو: ئەوی باوەریی ب من بینیت دئی ژبانا هەروەهەر بو
 وی بیت. ^(۴۸) ئەزم نانی ژبانی. ^(۴۹) بابییت هەو گەزو ل
 بەریی خوارن و پاشی مرن. ^(۵۰) بەلئی ئەها ئەقە ل فئیری یە
 نانی ژ ئەسمانی هاتی یە خوار دا مروّف ژئ بخۆت و
 نەمریت. ^(۵۱) ئەزم نانی ژبانی ئەوی ژ ئەسمانی هاتی یە
 خوار. هەکەر ئیکی ژ فئی نانی خوار دئی هەتا هەتایئ
 ژیت، و نانی ئەز پێشکێش دکەم ئەو لەشی منە، ئەز
 گۆری دکەم داکو دونیا بژیت.

^(۵۲) و فئی ناخفتنی کێشەکا توند دناف بەرا جوھییادا
 چێکر و پسیار کرن: «ئەقە چاوا دشتت لەشی خو بەدەتە مە
 ئەم بخوین؟» ^(۵۳) عیسا ی بەرسقا وان دا: «ب راستی ب
 راستی ئەز دبیژمە هەو: هەکەر هوین لەشی کورئی مروّف
 نەخۆن و خوینا وی ئەقەخۆن هەو چوژیان دناف خۆدا
 نابیت. ^(۵۴) هەچیئ لەشی من بخۆت و خوینا من قەخۆت،

ههوه نهوه روح و ژیان. ^(۶۴) به لئی هندهک ژ ههوه باوهریی نائین! چونکو عیسای ژ دهستپیکتی دزانی نهو کینه باوهریی پی نائین، و نهو کی یه دی بیبهختیی لی کهت. ^(۶۵) پاشی گوت: «ژ بهر وی چهندی من گوته ههوه: کهسهک نهشیت بیته دهف من ههکهر باب وی چهندی نهدهتی.» ^(۶۶) ژ وی دهمی گهلهک شاگردا نهو هیتلا، و ژئی قهقه تیان. ^(۶۷) و گوته ههر دوازه شاگردا: «بهلکو ههوه ژئی دقتیت هوبن وه کو وان بچن.» ^(۶۸) شه معون په تروسی بهرسقا وی دا: «دی چینه دهف کی، نهی خودان؟ ناخفتنا ژیانا ههروههر یا ل دهف ته، ^(۶۹) و مه باوهری ب ته نینا و زانی کو تو پیروزی خودی یی!» ^(۷۰) عیسای گوت: «ما نه من هوبن ههر دوازه ژنگرتن! و ل گهل وی چهندی نیک ژ ههوه نبلیسه.» ^(۷۱) مه بهستا وی یه هودایی کوری شه معونی نهسخه ربوتی بو، چونکو نهو ژ وان دوازا بو، و نهوه یی وی بدهته دست.

پشکا دهفتن (V)

عیسا و برایتت خو:

^(۷۱) پستی هینگی عیسای دهست ب هاتن و چونی ل دهقرا جهلیل کر، خودا پاش ژ هاتن و چونی ل دهقرا

يهوديتي چونكو جوهييا بزاڤا كوشتنا وي دكر. ^(۴۱) و ده مي
 جهژنا كه پره شينا يا جوهييا نيزيك بوي ^(۴۲) براييت
 وي گوته وي: «تي ده قهرئ بهيئه و هره يه هوديتي دا
 شاگرديت ته ژي ئه و كاريت تو دكه ي ببين!» ^(۴۳) نه وي
 ناڅوده نكي دقيت ل بهرزه يي كار ناكه ت، و هه كه ر تو فان
 كريبارا دكه ي خو بو دونيايي ديار كه. ^(۴۴) براييت وي
 ژي باوهری پي نه بوو. ^(۴۵) عيساي به رسقا وان دا: «هيشتا
 ده مي من نه هاتي به بدلي ده مي هه وه هه رده م يي د جهي
 خودايه. ^(۴۶) دونيا نه شيت كه ريت خو ژ هه وه قه كه ت، بدلي
 نه و كه ريت خو ژ من قه دكه ت، چونكو نه ز شه ده كيي ل
 سه ر وي دده م كو كاريت وي دخرابن. ^(۴۷) هوين سه ركه قنه
 جهژني، بدلي نه ز نو كه سه رناكه قمه تي جهژني چونكو
 ده مي من هيشتا نه هاتي به. ^(۴۸) نه قه گوته وان و ل
 جهليل ما.

عيسا ب ناشكرايي فيتكونن د پهرستگه هين دا
 دكه ت:

^(۴۹) و پشتي براييت وي چوينه جهژني نه و ژي چو
 هه روه كو قه شارتی، نه ناشكرا. ^(۵۰) ل جهژني جوهي ل وي
 دگه ريان و پسيار دكرن: «كا نه و زه لام؟» ^(۵۱) و گه له ك
 پست پست ل ناڤ به را جه ماوهری هاتنه كرن ده رياره ي

وی، هندهکا ژ وانا دگوتن: «ئو یی باشه» و هندهکیت دی دگوتن: «نه! ئو ملله تی ب سمر دا دبت.»^(۱۳۱) بهلئ کەس ژ وان نه دویرییا ب ناشکراییی بهحسا وی بکەت ژ ترسا جوهییادا.

^(۱۳۱) دەمی جهژن نیقی بووی، عیسا سەرکەفتە پەرستگه‌هی و دەست ب فیرکرنا خەلکی کر. ^(۱۳۲) جوهی مەندەهۆش بوون و پسیار کرن: «چاوا ئو ناڤه‌روکی پەرتوکی پیرۆز دزانیت و ئو نه‌هاتی‌یه فیرکرن؟»^(۱۳۳) عیسا ی بەرسقا وان دا: «فیرکرنا من نه ژ نک منه، بهلئ ژ نک وی‌یه ئووی ئەز هەنارتیم.»^(۱۳۴) و هەر کەسی دقیت ب قیانا خودی بکەت دی زانیت کا فیرکرنا من ژ نک خودی یه، یان ئەز ژ نک خو دناخقم.^(۱۳۵) هەر کەسی ژ نک خو باخفیت مەزناهیی بو خو داخواز دکەت، بهلئ ئووی داخوازی یا مەزناهیی بو وی بکەت ئووی ئو هەنارتی ئو یی راسته چو چهوتی د وی دا نین.^(۱۳۶) ما موسای دەستور نه‌دابوو هه‌وه؟ بهلئ کەس ژ هه‌وه کار ب دەستوری ناکەت! بوچی هون بزاڤا کوشتنا من دکەن؟»^(۱۳۷) هه‌مییا بەرسقا وی دا: «جنهک یی د تەدا! کتی دقیت ته بکوژیت؟»^(۱۳۸) عیسا ی گوت: «من کاره‌کی ب تنی کر هون هه‌می مەندەهۆش بوون.»^(۱۳۹) موسای هون ب سنهت کرنی فەرمان کربوون، و رامانا قتی چەندی نه‌ئوه کو

سنهت کرن بو موسای دزقریت، به لئی بو بابکالکا. ژبه ر
 هندئ هوبن مروقا ب خو روژا شه مبیئ ژئ سنهت کهن.
 هه کهر هوبن روژا شه مبیئ خه لکی سنهت دکهن دا^(۲۳)
 هوبن دهستورئ موسای نه شکینن، نه رئ هوبن دئ ل سه ر
 من توره بن چونکو من مروقهک ب ته مامی ل روژا
 شه مبیئ ساخ کر؟^(۲۴) ل دوپف تشتئ دیار دادکرنئ نه کهن،
 به لئی دادکرنه کا راست بکهن.»

^(۲۵) وی ده می هنده کا ژ خه لکتئ نورشه لیمئ گوتن:
 «نه رئ ما نه فه نه و نینه نه وی دقیا ن بکوژن؟^(۲۶) نه ها نه و
 یئ ب ناشکرایئ دناخقیئ و کس ری لئ ناگریئ. تو
 بیژئ سه روکیت مه پشت راست بووینه کو نه و ب راستی
 مه سیحه؟^(۲۷) به لئی نه فی نه م بنیاتی وی نیاسین، و
 ده می مه سیح دئیت کس نزائیت دئ ژ کیفه ئیت.»
^(۲۸) عیسیای دهنگئ خو بلند کر و نه و یئ فیئرکرنئ دکه ت
 د په رستگه هئ قه و گوت: «هوبن من دنیا سن و هوبن
 دزانن نه ز ژ کیری مه. و نه ز ژ نک خو نه هاتیمه به لئی نه وی
 نه ز هنارتیم نه و یئ راسته و هوبن وی نانیاسن،
^(۲۹) به لئی نه ز وی دنیا سم، چونکو نه ز ژ وی مه و نه وی
 نه ز یئ هنارتیم.»^(۳۰) جوهییا بزاف کر کو وی دهسته سه ر
 کهن، به لئی کسه کی دهستی خو درپژ نه کری، چونکو
 هیشتا ده می وی نه هاتبوو.^(۳۱) به لئی گه له کا ژ جه ماوه ری

باوهری پیئ ئینا و گوتن: «نهری تو بیژری دهمی مهسیح
 دئیت دی پتر نیشانا کهت ژئوویت ئەف زهلامه دکهت؟»
 (۳۲) فەریسیا گوھ ل پست پستا جه ماوهری بوو ئەوال
 سەر وی دهاته کرن. قیجا وان و سه روکیت قهشا هندهک
 زیره فان هنارتن دا وی بگرن. (۳۳) عیسیای گۆته وان: «نەز
 دی دههکئی کیم مینمه دگهل ههوه، پاشی دی زقرمه نک
 ئەوی ئەز هنارتیم. (۳۴) هینگی هوبن دی ل من گهرین
 بەلی هوبن من نابین، و هوبن نهشین بینه جهی ئەز لی.»
 (۳۵) جوھیا پسار ژئیکودوو کرن: «وی ل بهره کیقه
 بجیت کو ئەم نهبین؟ نهری دی چسته باژیریت یونانیا
 ئەوویت جوھی لی به لاقه بووین و یونانیا فیرکهت؟ (۳۶) و
 رامانا ناخفتنا وی چی یه دهمی گۆتی: هوبن دی داخوازا
 من کهن و هوبن من نابین، و هوبن نهشین بینه جهی ئەز
 لی؟»

(۳۷) ل رۆژا دوماهیئ ژ جهژنی و ئەو مهزنترین رۆژیت
 وئی، عیسا راوهستیا و ب ههمی دهنگی خو گۆت:
 «ههکهر ئیک تیهنی بوو بلا بیته نک من و قهخۆت،
 (۳۸) ههروهکو پهرتوکی گۆتی، ههر کهسی باوهری ب من
 بینت دی روپاریت ئاڤا ژبانئ ژناڤ هناقیت وی هورن.»
 (۳۹) عیسیای ئەف چهنده ل سهر وی روحی گۆت ئەوا
 ئەوویت باوهری پیئ ئینای دا وەرگرن، و روح هیشتا نه دابوو

چونکو عیسا نہ ہا تبوو مہ زکرن.

^(۴۰) دەمئ نامادہ بوویا ئەف ئاخفتنہ گوہ لئ بووی
 ہندہ کا ژ وانا گوت: «راست ئەفہ ئەو پتغە مہرہ.» ^(۴۱) و
 ہندہ کیت دی گوتن: «ئەفہ مەسیحە» بەلئ ہندہ کا ژ وانا
 گوت: «ئەری مەسیح دئ ژ جەلیل دەرکە قیت؟» ^(۴۲) ئەری
 ما پەرتوکتی نە گوتی یە مەسیح دئ ژ دویندە ہی داوودی
 ئیت، و ژ گوندئ بیت لەحم ئەوی داوود لئ؟» ^(۴۳) وەسا
 ژبەر وی، جوداھی یا بوچوونا ل ناڤ بەرا جە ماوہری دا
 چتیبوو. ^(۴۴) و ہندہ کا ژ وانا دقیا ئەوی بگرن، بەلئ
 کہ سەکتی دەستی خو درتژ نە کرئ.

^(۴۵) و زترە ئانیت پەرستگە ہی زقرینە نک فەریسیا و
 سەرۆکتیت قەشا، پساراً وان کر: «هەوہ ژبەر چ ئەو
 نەئینا؟» ^(۴۶) بەرسقا وان دا: «چومرۆڤ وەکوڤی
 زەلامی نە ئاخفتینە.» ^(۴۷) فەریسیا لئ قەگیترا: «ئەری
 ھوین ژ ب سەردا چۆینە؟» ^(۴۸) ئەری ھەوہ دیت ئیک ژ
 سەرۆکا یان ژ فەریسیا باوہری پت ئینای؟ ^(۴۹) بەلئ
 خەلکت دەستوری نزانن، دنە فرەت کرینە.» ^(۵۰) بەلئ ئیک
 ژ وان، ئەوی بەرئ ہاتی یە نک عیسا ی کو نیقودیموس بوو
^(۵۱) گوتە وان: «ئەری دەستوری مە ری ددەت ئیکی داد
 کەن بی ی کول پتشیی گوہ بدەنە بەرگیری یا وی؟»
^(۵۲) ئەوا بەرسقا وی دا: «ئەری توژی ژ جەلیلئ؟»

مزکینن یا یو دهنان، پشکا هشتن (A)

په رتوکی بخوینه و بیینه: نابت پیغه مبه ر ژ جهلیل رابن!
(^{۵۲}) پاشی هر نیک چو مالا خو.

پشکا هشتن (A)

سرهاتریا رنکا دامانیس:

(^۱) بهلی عیسا چو چیاپی زهیتونی. (^۲) ول دهمی
نهلندی زفری په رستگه هی، و گه لهک جه ماوه ر ل دۆر خر
بوو، و روینشت و نهو فیرد کرن. (^۳) و ماموستاییت
دهستوری و فدریسیا رنکهک ب دامانیسیی گرتبوو نینا
نک و ل نیفا وان راهستاند (^۴) و گوته وی: «ماموستا،
نهف رنکه دهر مبرکه کی را رازای یا هاتی به گرتن. (^۵) و
موسای د دهستوری دا فرمان یا ل مه کری نهف رنکیت
شان کارا دکهن ب بهره بارانکرتی بیتنه کوشتن. توج
دیتری؟» (^۶) نهف پسیاره ژئی کردا وی تنگاف بکهن و
هیجه ته کی پیدا کهن وی پی تاوانبار بکهن. بهلی وی خو
چه ماند و ب تبلا خو ل سر نهردی دنقیسی. (^۷) بهلی
وان هر پسیار ژئی کره هه، قیجا خو راست کر و گوته وان:
«نهو که سی دناف هه وه دا پی بی گوننه ه بت، بلال
به راهی به ره کی دانتی.» (^۸) جاره کا دی خو چه ماند و ل
سر نهردی دنقیسی. (^۹) دهمی وان گوهر ل قی ناخفتنی

بووی، ئیک ل دویش ئیکی چۆن و بهراهی یا هه مییا
 رهسپی، و عیسا ب تنی ل ویری ما، و ژنک د جهی
 خودا یا راهه ستای بوو.^(۱۱) خو راست کر و گوته وی:
 «ژنی، کانینه نهو؟ کهس ژ وان داد ل سهر ته نه کر؟»
^(۱۲) بهرسف دا: «نه خیر نهز خودام.» گوته وی: «نهزی
 ژی ته داد ناکهم. هه ره و گونه ها نه که فه.»

عیسا رو ناهیا دونیا بییه:

^(۱۳) جاره کا دی عیسا ی گازی وان کر و گوته: «نهز
 رو ناهیا دونیا بییه مه. یی ل دویش من بیت ل تار بی
 ناجیت به لی دی رو ناهیا یا ژیا نی بو وی بت.»
^(۱۴) فه رسیسیا نه راز ببونا خو دیار کر و گوته: «تو
 نوکه بو خو شه هده کی دهی، و شه هده کی یا ته چینا بت.»
^(۱۵) بهرسف دا: «هه رچه نهز شه هده کی بو خو ددهم
 شه هده کی یا من راسته، چونکو نهز دزانم نهز ژ کیری
 هاتیمه و دی چمه کیری، به لی هوبن نزانن کا نهز ژ کیری
 هاتیمه و دی کیشه جم.^(۱۶) هوبن ب چاقی مروقا داد کرنی
 دکهن، به لی نهز که سی داد ناکهم.^(۱۷) هه ر چه نهز من
 داد کرن کربا، دا یی راست بت، چونکو نهز ب تنی داد کرنی
 ناکهم، به لی نهز و باب نهوی نهز هنارتیم.^(۱۸) و یا
 نقیسی یه د ده ستوری هه وه دا شه هده کی یا دوو شادا یا

راسته. ^(۱۸) ئەز بۆ خو شەهەدەکیی ددەم و ئەو بابی ئەز
 ھنارتیم ژى شەهەدەکیی بۆ من دکەت. ^(۱۹) ژى پرسین: «کا
 بابی تە؟» بەرسف دا: «ھوین من نانیاسن و بابی من ژى
 نانیاسن. ھەکەر ھەوہ ئەز نیاسیبام دا بابی من ژى
 نیاسن.» ^(۲۰) عیسای ئەف ئاخفتنە ل نیزیکی سندوقا
 پیشکیشیا گوت دەمی فیترکرنی ل پەرستگەھى دکر و
 کەسى ئەو دەستەسەر نەکر، چونکو دەمی وی هیشتا
 نەھاتبوو.

^(۲۱) پاشی عیسای گوتە وان: «ئەز دى چم و دى ل
 دویف من گەرن، و دى د گوننەھا خۆدا مرن. ھوین نەشین
 بیئە وی جەھى ئەز لى.» ^(۲۲) قیججا جوھیا ژ ئیکودوو
 پرسى: «ئەرى مەبەستا ئاخفتنا وی چى یە، «نەشین بیئە
 وی جەھى ئەز لى؟» ئەرى دى خو کوژت؟» ^(۲۳) ئەفە
 بەرسقا وی بوو: «ھوین ژ خواری نە، بەلى ئەزى ژ سەلام.
 ھوین ژ قى دونیایی نە، بەلى ئەز نە. ^(۲۴) ژبەر ھندى من
 گوتە ھەوہ: ھوین دى د گوننەھیت خۆدا مرن، چونکو
 ھەکەر ھەوہ باوہرى نەئینا کو ئەز ئەوم، دى د گوننەھیت
 خۆدا مرن.» ^(۲۵) ژى پرسین: «توکی؟» عیسای بەرسف دا:
 «ئەز ئەو ھەمی مە ئەفا من بۆ ھەوہ ھەر دگوت. ^(۲۶) و من
 گەلەک تشتیت ھەین بیژم و ھەوہ پى داد بکەم. بەلى
 ئەوى ئەز ھنارتیم ئەو راستگۆیە، و ئەفا ئەز دبیزمە

دونیایی نهوه نهوا من ژ وی گوھ لئ بووی.»^(۳۷) بەلئ
 نهو تئ نهگههشتن کو عیسی ب قئ ناخفتنی بهحسا بابی
 دکر.^(۳۸) ژبەر هندی عیسی گۆته وان: «دهمئ هوبن
 کوپری مروڤ دهلاویسن دئ زانن کو نهز نهوم، و نهز چو
 تشتا ژ نک خو ناکم، بەلئ نهز وی دبیترم نهوا بابی نهز
 پئ فیترکریم.»^(۳۹) یئ نهز هنارتیم یئ ل گهل من و نهز
 نههیتلایم ب تنئ، چونکو نهز هەر وی دکم یا نهو پئ
 رازی دبیت.»^(۴۰) «دهمئ عیسا ب قئ چهندی دناخفت
 گهلهکا باوهری پئ ئینا.

^(۴۱) گۆته وان جوھییت باوهری پئ ئینای: «ههکههر
 ههوه خو د پهیقا من دا راگرت، هوبن دئ ب راستی
 شاگردیت من بن،^(۴۲) و دئ راستیی زانن و دئ راستی
 ههوه نازاد کهت.»^(۴۳) جوھییا بهرسف دا: «نهم
 دویندههی ئیبراهیمی نه، و نهم چو جارا کویلیت کهستی
 نهبووین! تو چاوا دبیتره مه: «هوبن دئ نازاد بن؟»
^(۴۴) عیسی بهرسفا وان دا: «ب راستی ب راستی دبیترمه
 ههوه: یئ گوننههی بکهت دئ بته کویلی گوننههی.»^(۴۵) و
 کویله ههتاههتایی ل مالا خودانی خو نامینت بەلئ کوپ دئ
 ههتاههتایی ل ویری مینت.^(۴۶) ههکههر کوپری هوبن نازاد
 کرن دئ ب راستی نازاد بن.^(۴۷) نهز دزانم هوبن دویندههی
 ئیبراهیمی نه، بەلئ هوبن ل دوپف کوشتنا من دگهپیتن،

چونکو په یښا من چو جه د دلیت هه وه دا نینه. ^(۳۸) نه ز ب
 وی د ناختم نه قا من ل نک بابی دیتی، و هوین ب وی
 دکهن نه قا هه وه ژ بابی خو گو ه لئ بووی.»
^(۳۹) به رسف دان و گو تن: «بابی مه ئیبراهیمه!»
 عیسای گو ت: «هه کهر هوین کوریت ئیبراهیمی بان دا
 کاریت ئیبراهیمی کهن. ^(۴۰) به لئ هوین ل دویف کوشتنا
 من دگه ریتن و نه ز مروقه کم ب وی راستی یا من ژ خودی
 گو ه لئ بووی بو هه وه ناختم، و نه ف چه نده ئیبراهیمی
 نه کری به. ^(۴۱) هوین کاریت بابی خو دکهن!» گو تنه وی:
 «نم ژ دامانیسی نه بوینه! مه بابه کی ب تنی یی هه ی،
 نه و ژی خودی به.» ^(۴۲) عیسای گو ته وان: «دا چه ژ من
 کهن هه کهر خودی بابی هه وه با، چونکو نه ز یی ژ خودی
 ده رکه فتم. و نه ز نک خو نه هاتیمه، به لئ نه وی نه ز ی
 هنارتیم. ^(۴۳) بوچی هوین د ناخستنا من ناگه هن؟ چونکو
 هوین نه شین گو هی خو بده نه په یښا من. ^(۴۴) هوین کوریت
 بابی خو ئبلیسی نه، و هه وه دقیت قیانتیت بابی خو بکهن،
 چونکو نه و ل ده ستپیکتی کورته ک بوو، و ژ راستیی
 ده رکه فتی به چونکو ژ راستیی یی قالایه. ده می نه و دره و ا
 دکه ت نه و جه هوه ری خو دیار دکه ت، چونکو نه و دره وینه و
 بابی دره وی به. ^(۴۵) به لئ چونکو نه ز راستیی دبیرم، هوین
 ژ من باوهر ناکهن. ^(۴۶) کی ژ هه وه دشیت گوننه هه کی ل

سهر من ديار كهت؟ قيچا هه كهر نه ز راستيي دببترم، بوچي هوين ژ من باوهر ناكهن؟^(۱۲۷) ييي ژ خودي بت دي گوهي خو ده ته په يقا خودي. به لي هوين گوهداريي ناکن جونکو هوين نه ژ خودي نه!

^(۱۲۸) جوهييا گوت: «ما ئەم راستيي ناببترين ده مي ئەم دببترينه ته تو ساميري و ييي جنگرتي؟»^(۱۲۹) به رسقا وان دا: «ئەز نه ييي جنگرتي مه، به لي ئەز قه دري بابي خو دگرم و هوين من کریت دکهن.^(۱۳۰) ئەز داخوازا مه زناهيي بو خو ناکهم، لي ئيکي دي ييي هه ي بو من داخواز دکهت و نه و دادوه ره.^(۱۳۱) ب راستي ب راستي دببترمه هه وه: ييي گوه بده ته په يقا من هه تاهه تايي مرنې ناببنت.»^(۱۳۲) جوهييا گوت: «نوکه ئەم پشت راست بووين کو تو ييي جنگرتي. ئيبراهيم مر و پيغه مبه مر، و تو دببتر: «ييي ب په يقا من بکهت تام ناکه ته مرنې.»^(۱۳۳) ئەري توژ بابي مه ئيبراهيمي مه زنتري ئەقي مري؟ خو پيغه مبه ري بيت مرين، تو خوچ داني؟»^(۱۳۴) عيساي به رسقا دا: «هه کهر ئەز خو مه زن بکهم، مه زناهي يا من چونينه. به لي بابي منه ييي من مه زن دکهت. و هوين دببترن: «ئهو خودايي مه يه.»^(۱۳۵) هوين وي نانياسن، به لي ئەز وي دنيا سم. به لي هه کهر من گوتبا ئەز وي نانياسم دا ئەز زي وه کو هه وه دره وين بم. به لي ئەز وي دنيا سم و ب په يقا وي

دكهم. ^(۵۶) بابی ههوه ئیبراهیم یی ئومید هوار بوو رۆژا من بینیت و دیت و كه یفخوش بوو. ^(۵۷) جوهییا گوته وی: «ژیی ته نه بوویه پینجی سال. ئه ری ته ئیبراهیم دیتی یه؟» ^(۵۸) عیسای گوته وان: «ب راستی ب راستی دبترمه ههوه: ئەز هه بووم بهری ئیبراهیم ههبت.» ^(۵۹) جوهییا بهر هه لگرتن دا وی بهرده باران کهن، بهلی وی خو قه شارت و ژ په رستگه هنی ده رکهفت.

پشکا نههن (۹)

ساخکرنا کۆره ن زکماک:

^(۱) ده می عیسا ب ری دچۆ، مرۆقه کئی د زکماک دا کۆره بووی دیت. ^(۲) ئینا شاگردیت وی ژئی پرسین: «ئهی رابی، کی یه گوننه کری: ئەقی هه، یان دای و بابیت وی هه تا کوب کۆره بی ژ داییک بووی؟» ^(۳) عیسای به رسقا وان دا: «نه ئه وه گوننه ه کری، و نه دای و بابیت وی، به لی داکو کاریت خودی ل سهر دیار بین. ^(۴) ل سهر من ئه وه ئەز کاریت وی بکه م ئه وی ئەز هنارتیم هیتشتا دنیا رۆژه. دی شەف ئیت، و که سهک نه شیت چو کارا تیدا بکهت. ^(۵) هندی ئەز ل دونیا یی ب، ئەز روناھی یا دونیا یی مه.» ^(۶) ئەف چهنده گۆت و تف کره ئاخی و

ههري يهك ژئ چيكر، و پاشي دانا سهر چاڅيت كوره
 (۸۱) و گوتئ: «ههريه و خول كانى يا سيلوام (نانكو هنارتى)
 بشو.» ئينا چو و خو شوست و ههريه چاڅ لئ درون.
 (۸۲) ئينا جيران و نيزيكييت وى نهويت نهو دديتن خوازهكى
 دكر پسيار كرن: «نهري ما نهغه نهو نينه نهوي رويدنشت
 و خوازهكى دكر؟» (۸۳) ئينا هندهكا ژ وان گوت: «نهغه
 نهوه» و هندهكا گوت: «نه، بهلئ وهكو وى يه.» بهلئ وى
 بهرسف دا: «بهلئ نهز نهوم!» (۸۴) ئينا گوتئ: «چاوا
 چاڅيت ته ساخ بوون؟» (۸۵) بهرسف دا: «نهو زهلامئ
 ناقئ وى عيسا ههري يهك چيكر و ل چاڅيت من دا، و
 گوته من: «ههريه كانى يا سيلوام و خو تيدا بشو.» ئينا نهز
 چوم و من خو شوست و چاڅيت من روون بوون!» (۸۶) ئينا
 پسيار ژئ كرن: «و نهو نوكه ل كيرئ يه؟» گوت: «نهز
 نزانم.»

(۸۷) ئينا نهو زهلامئ ژ بهري هينگئ كوره برنه دهف
 فهرسييا. (۸۸) و نهو روژا عيساي تيدا ههري چيكرى و
 چاڅيت كورهى ساخ كرين شه مبي بوو. (۸۹) و فهرسييا ژئ
 پسيار ژئ كر كا چاوا چاڅيت وى ساخ بوون. نهوي
 بهرسف دا: «ههري دانا سهر چاڅيت من و من خو شوست
 و نهغه نهز يئ دبينم!» (۹۰) ئينا هندهك فهرسييا گوت:
 «نهف مروقه نه ژ دهف خودئ يه چونكو دهستورئ شه مبيئ

دشکیتیت. « بهلئی هنده کا گوت: «دی چاوا زه لاهه کئی
 گونه هکار شیت فان نیشانا کهت؟» و دوو بهره کی که ته
 دناث وان دا. ^(۷۷) و جاره کا دی پسیار ژ نه قئی کوره کرن:
 «تو دهراره وی چ دبیتری، نه وی چاقیت ته ساخ کرین؟»
 ئینا بهرسقا وان دا: «نهو پیغه مبه ره.»

^(۷۸) و جوهییا باوهر نه کر کو نه وی کوره بوو و پاشی
 چاٹ لی رۆن بوون. و گازی کر نه دای و بابیت وی ^(۷۹) و
 پسیار ژئی کرن: «نه ری نه قه نهو کورئی هه وه یه، نه وی
 هوبن دبیترن ژ زکماک دا بوو یی کوره، یا چاوا نوکه
 دبینیت؟» ^(۸۰) دای و بابیت وی بهرسف دان: «نهم
 دزانین نه قه کورئی مه یه و کوره ژ داییک بوو، ^(۸۱) بهلئی
 نهم نزانین چاوا نوکه دبینیت، و نزانین کا کئی چاقیت وی
 ساخ کرینه. نهو یی مه زنه پسیاری ژئی بکهن، نهو ب خو
 دی بهرسقا هه وه ده ت.» ^(۸۲) و دای و بابیت وی نه ف
 چهنده گوت چونکو ژ جوهییا دترسیان. چونکو جوهییا خو
 کربوونه ئیک هه ر ئیکئی دانئی بکه ت عیسا مه سیحه ژ
 جقاتا کنیشتی دهر بیتخن. ^(۸۳) ژ بهر قئی چهن دی گوتن «نهو
 یی مه زنه پسیاری ژئی بکهن.»

^(۸۴) و پاشی جاره کا دی فه رسییا گازی کره نه وی ژ
 بهری هینگئی کوره و گوتنئی: «خودئی مه زن بکه. نهم
 دزانین نه ف زه لاهه می هه نی یی گونه هکاره.» ^(۸۵) ئینا

به‌رسف دا: «نهمز نزانم گوننه‌هکاره یان نه. نهمز تشته‌کی ب تنی دزانم: نهمز یی کوره بووم و نوکه دبیم.»^(۳۶) ئینا جاره‌کسا دی پسپار ژئی کرن: «نهموی چ ل ته کر؟ چاوا چاقیت ته ساخ کرن؟»^(۳۷) به‌رسفا وان دا: «من گوته هه‌وه و هه‌وه گوه نه‌دا من. بوچی هه‌وه دقیت جاره‌کسا دی گوه لی بین؟ نهمری ما هه‌وه دقیت هوبن ژئی بینه شاگردیت وی؟»^(۳۸) ئینا چقین دانئی و گوتنئی: «تو شاگردئی وی! به‌لی نهم شاگردیت موسای نه.»^(۳۹) نهم دزانین خودئی ل گهل موسای ناخفت به‌لی نهمی نزانین ژ کیشه هاتی‌به.»^(۴۰) ئینا زه‌لامی به‌رسفا وان دا: «نهمه تشته‌کی سه‌یره! هوبن نزانین ژ کیشه هاتی‌به و نهموی چاقیت من ساخ کرن.»^(۴۱) نهم دزانین خودئی گوهی خو ناده‌ته گوننه‌هکارا، به‌لی گوهی خو دده‌ته وی یی ژ خودئی ترس و ب قیانا وی دکه‌ت.^(۴۲) و نه‌هاتی‌به گوه لی بوون ل ههمی سه‌رده‌ما کو مرۆقه‌کی چاقیت کوره‌کی د زکماک‌دا ساخ کرین.^(۴۳) هه‌که‌ر نهمو نه ژ خودئی با نهموی نه‌دشیا چوبکه‌ت.»^(۴۴) ئینا لی کرنه هه‌وار: «توب ههمی‌قه د گوننه‌هی‌دا ژ داییک بووی، و تومه فیردکه‌ی؟» و پاشی ده‌رئیک‌خستنه ژ ده‌ر‌قه.

^(۴۵) و عیسای زانی یی ده‌رئیک‌خستین. ئینا چۆ‌نک و پسپار ژئی کر: «نهمری توب‌با‌وه‌ریی ب کورئی مرۆف

دئینی؟» ^(۳۶) ئەوی بەرسف دا: «ئەز خولام، ئەو کی یه دا ئەز باودریی پی بینم؟» ^(۳۷) ئینا عیسای گوتی: «ئەوی تە دیتی و ئەوی ل گەل تە دئاخفیت، ئەو ب خویه.» ^(۳۸) ئینا گوت: «ئەز باودریی دئینم، ئەی خودان،» و خو بوچه ماند. ^(۳۹) ئینا عیسا گوت: «ئەز بو دادکرنی پی هاتمە فی دونیایی داکو کۆره ببین و بیت دبین کۆره بین.» ^(۴۰) و هندهک فەرسیت ل گەل وی ئەو چەنده گوھ لی بوو و پسیار کر: «ئەری ما ئەم ژێ دکۆرهینه؟» ^(۴۱) ئینا عیسا بەرسفا وان دا: «هەکەر هوبن کۆره بان، چوگوننهها وه نەدبوو، بەلی هوبن دبیزن» ئەم دبین،» قیجا گوننهها ههوه دمینیت.»

پشکا دههن (۱۰)

عیسایه شقانی باش:

«ب راستی ب راستی دبیزمه ههوه ئەوی نه دەرگههێ گوتی را بچیته ژۆری بەلی د ریکه کسا دی را بچتی، دزه و جهردهیه. ^(۱) بەلی ئەوی د دەرگههێ را دچیته ژۆر، ئەو شقانی بەرخانه. ^(۲) نوبه داری دەرگههێ دی بووی شهکەت، و بەرخ دی گوھی خو دهنه دنگی وی، و دی گازی که تە بەرخیت خو، هەر ئیکی ب ناخی وی، و

دئ به ته ژ دهرقهی گوځی. ^(۷) کهنگی ههمی ئینانه دهر دئ
 کهځیته بهراهیی وان و نهو دئ دهنه دویش چونکو نهو
 دهنگی وی دنیاسن. ^(۸) و نهو ل دویش بیانی ناچن، بهلی
 دئ ژئ رهځن چونکو نهو دهنگی بیانیسیا نانیاسن. «
^(۹) عیسیای نهځ نمونه بو وان ئینا، بهلی نهو نارمانجا
 ناخفتنا وی تی نهگه هشتن. ^(۱۰) ژبه ر هندی گوته وان ځه:
 «ب راستی ب راستی بو هه وه دبیرم: نهز دهرکه هی
 بهرخامه. ^(۱۱) ههمی نهو یت بهری من هاتین دز بوون، بهلی
 بهرخا گوځ نه دایی. ^(۱۲) نهز دهری مه. هه ر کهسی هاته دناځ
 من دا دئ قورتال بیت و دئ ئیته ژور و دئ دهرکهځیت و
 دئ کوژی بینیت. ^(۱۳) دز دئیت بهس دا بدزیت و ځه کوځیت
 و ژناځ ببهت. بهلی نهز یی هاتیم دا ژیان بو وان بیت و
 بو وان یا پر بیت. ^(۱۴) نهزم شقانی باش، و شقانی باش
 ژيانا خو دبه ر بهرخییت خودا ددهت. ^(۱۵) و پالا نه وهک
 شقانی یه، چونکو بهرخ نه سامانی وی نه. دهمی نهو
 گورگی دبینیت یی دئیت، بهرخا دهیلیت دا خو قورتال
 کهت، قیجا گورگ بهرخا درهځینیت و په لاته دکهت.
^(۱۶) نهو درهځیت چونکو نهو کر بگرتی به و پیته ی ب بهرخا
 ناکهت. ^(۱۷) نهز شقانی باشم، و نهز بهرخییت خو دنیاسم،
 و بهرخییت من ژئ من دنیاسن، ^(۱۸) وهکو باب من
 دنیاسیت و نهز وی دنیاسم. و نهز ژيانا خو دبه ر بهرخییت

خودا دهم. ^(۱۶۱) و من هندهک بهرختیت دی بیت هین نه ژ
 قی گۆقی نه، و دختیت نهز وان ژی بینمه نک خو، دا گوھ
 بدنه دهنگی من و دی بنه نیتک کهریی پیزی دگهل نیتک
 شقانی. ^(۱۶۲) باب حمژ من دکهت چونکو نهز ژيانا خو
 گۆزی دکهم دا نهز فه گهرینم. ^(۱۶۳) کهس ژيانا من ژ من
 ناستینیت بهلی نهز ژ دهف خو دکهمه گۆری. من
 دهستهه لاتداری یا هه ی نهز بکهمه گۆری و من
 دهستهه لاتداری یا هه ی نهز فه گهرینم. نهف فرمانه من یا
 ژ بابی خو وهرگرتی.»

^(۱۶۴) ب قی گۆتنی جارهکا دی دووبه ندانی کهفته دناف
 جوھییادا. ^(۱۶۵) و گهلهکا ژ وانا گۆتن: «جنهکی دناف وی دا
 و ژ بهر خو دناخقییت. قیجا بۆچی هون گوھ ددهنه وی؟»
^(۱۶۶) و هندهکییت دی گۆتن: «نهفه نه ناخفتنا نیتکی به نهجنه
 دناف دا بیتن. نهری نهجنه دشیت چاقییت کۆرا ساخ
 کهت؟»

جوهی بزاقن دکمن عیسا ل بدویرین:

^(۱۶۷) ل جهرنا نوکرنا په رستگه هت ل نورشه لیم کو
 زقستان بوو ^(۱۶۸) عیسا ل په رستگه هت ل هولا سلیمانی ل
 سهر لنگییت خو دگه ریا. ^(۱۶۹) جوهی ل دۆر کۆم بوون و گۆتنه
 وی: «ههتا کهنگی دی مه هیلی حیبه تی ده رباره ی خو؟»

هه کهر راسته تو مه سیحی، بۆ مه ئاشکرا بیژه. «
 عیسای بهرسقا وان دا: «من گوته هه وه، به لئی هوبن
 باوهر ناکهن. ئەو کاریت ئەز ب ناڤی بابی خو دکهم، ئەو
 بۆ من شه هده کیی ددهن،^(۳۶) به لئی هوبن باوهر ناکهن
 چونکو هوبن نه بهرخییت من. ^(۳۷) بهرخییت من گوه ددهنه
 دهنگی من، و ئەز وان دنیاسم و ئەو ل دویش من دئین،
^(۳۸) و ئەز ژيانا ههروههر ددهمی و هه تا هه تاییی ژناق ناچن
 و کهس ژ دهستی من ناستینیت. ^(۳۹) ئەو بابی ئەو داینه
 من، ئەو ژ هه مییا مه زنتره، و کهس نه شیت تشته کی ژ
 دهستی بابی من بستینیت. ^(۴۰) ئەز و باب ئیکین!»

^(۴۱) جاره کا دی جوهییا بهر بلند کرن دا بهرده باران
 کهن. ^(۴۲) عیسای گوته وان: «گه لهک کاریت باش من ژ
 دهف بابی خو نیشا هه وه دان، و ژ بهر نه گه را کیژ کاری ژ
 وان هوبن دی من بهرده باران کهن؟» ^(۴۳) بهرسقا وی
 دان: «ئهم ژ بهر کاریت باش ته بهرده باران ناکهین به لئی
 ژ بهر جئینیت ته بیت ئیمان سزبی. چونکو تو خو دکهیه
 خودی، و تو مروقی!» ^(۴۴) عیسای گوته وان: «ئهری ما د
 دهستوری هه وه دا نه نفیسی یه: «من یی گوئی هوبن
 خودانه»؟ ^(۴۵) هه کهر دهستور بیژته ئەویت په یقا
 خودی بۆ هاتی «خودانه» - و پهرتوک نائیته شکاندن -
^(۴۶) ئهری هوبن دبیزنه ئەوی بابی پیروژ کری و هنارتی بۆ

دونیایه: «تو جفینیت ئیمانسزیه ددهی،» چونکو من
 گوت: ئەز کورێ خودی مه؟ ^(۳۷) ههکه ر ئەز کاریت بابی خو
 نهکه م هوبن ژ من باوهر نهکه ن. ^(۳۸) بهلی ههکه ر ئەز وه
 بکه م، باوهر ژ وان کارا بکه ن، ههکه ر هوبن باوهر ژ من
 نهکه ن. وی ده می هوبن دی زانن و دی بۆ هه وه دیار بیت
 کو باب یی د من دا و ئەز یی د وی دا. ^(۳۹) جاره کا دی
 دقیا ن وی بگرن به لی ئەو ژ ده ستیت وان قورتال بوو.

^(۴۰) و شه گه ریا لایه دی یی رو بیاری ئوردن، جهی
 یوحه ننای به ری نوکه ژیرا کرن لی دکر، و ل ویرێ ما.
^(۴۱) گه له ک هاتنه ده ف و وان دگوت: «یوحه ننای نیشه نه کا
 ب تنی نه کر، به لی هه ر تشتی وی گوتی ده رباره ی فی
 زه لامي راست بوو.» ^(۴۲) و گه له کا ل ویرێ باوهری پی ئینا.

پشکا یازدن (۱۱)

مرنا له عازهری:

^(۱) مرو شه ک نه ساخ بوو ناشی وی له عازهر بوو، ئەو ژ
 بیت عه نیا بوو گوندی مه ریه می و مه رتایا خویشکا وی.
^(۲) و ئەف مه ریه مه ئەو بوو ئەفا ب گولا قی پیت عیسی
 روونکرین و ب پرچا خو پاقر کرین و له عازهر برایی وی
 بوو. ^(۳) هه ردوو خویشکا هه نارته دو یف عیسی و گوتنی:

«خودان، نهوی تو حمژی دکهی یی نه ساخه.»⁽¹¹⁾ ده می گوھ
 ل قی چندی بووی گوت: «نهف نه ساخی به ب مرنی ب
 دوماهیك نائیت، بهلی دی بته مه زناهی بو خودی و
 مه زناهی بو کوری خودی ب ری یا وی.»⁽¹²⁾ و عیسی ژی
 حمژ مەرتای و خویشکا وی و له عازهری دکر.⁽¹³⁾ نه و دوو
 روژیت دی ژی ل جهی خو ما یشتی ب نه ساخی یا
 له عازهری زانی.⁽¹⁴⁾ پشتی هینگگی گوته شاگردیت خو:
 «دا بزقرینه ده قهرا یه هودی.»⁽¹⁵⁾ شاگردا گوتی: «رابی،
 دی زقریه یه هودی و بهری ده مه کتی کورت جوھیا دقیا ته
 بهرده باران بکه ن؟»⁽¹⁶⁾ عیسی به رسف دا: «ما روژ نه
 دوازه ده مژمیرن؟ قیجا نه قی ب روژی بگه ریت
 ناهلنگفت، چونکو رو زناهی یا قی دونیاسی دبینت.
⁽¹⁷⁾ بهلی نهوی ب شه قی بگه ریت دی هلنگفت، چونکو
 رو زناهی تیدا نینه.»⁽¹⁸⁾ یاشی عیسی گوت: «له عازهر
 خوشتقی یی مه یی نفسی، بهلی نه ز دی جم دا وی
 راکه م.»⁽¹⁹⁾ شاگردا گوتی: «نهی خودان، هه کهر نه و
 نستبت، دی چاک بته قه.»⁽²⁰⁾ و مه به ستا عیسی مرنا
 له عازهری بوو، بهلی شاگردا هزر دکر کو یی نفسی به.
⁽²¹⁾ پشتی هینگگی گوته وان: «له عازهر یی مری،»⁽²²⁾ و
 ژبه ر هه وه نه زنی دلخوشم چونکو نه زل ویری نه بووم، دا
 هوین باوره یی بینن. دا بجینه نک!»⁽²³⁾ توما نهوی

دگوتنی دیدیوس گۆته شاگردیت دی: «بلا ئەم ژێ بچین دا
ل گەل وی بمرین.»

عیسا دئینه تازەیا خویشکیت له عازەری:

«¹¹⁷ و دەمی عیسا گەهشتی بە بیت عەنیا ئەو چار روژ
بوو له عازەر هاتی بە قەشارتن. ¹¹⁸ و بیت عەنیا دۆرو بەری
سێ کیلۆمە تراژ ئورشە لیمی یا دویر بوو. ¹¹⁹ و گەلەک
جوھی هاتبوونە تازی یا مەرتایی و خویشکا وی. ¹²⁰ دەمی
مەرتایی زانی کو عیسانی هاتی، چۆ پێشە وازی یا وی،
بەلێ مەریەم ل مال ما. ¹²¹ و مەرتایی گۆته عیسا:
«ئەو خودان، هەکەر تول قییری بای برایی من نەدمەر.
¹²² و نۆکە ژێ ئەزا پشت راستم هەر چ تشتی توژ خودی
داخواز بەکی دێ دەتە تە.» ¹²³ عیسا بەرسف دا: «دێ
برایی تە رابت.» ¹²⁴ مەرتایی گۆتی: «ئەز دزانم ئەو دێ
ل رابوونی روژا دوماهیێ رابت.» ¹²⁵ عیسا گۆته وی:
«ئەزم رابوون و ژیان. یێ باوەریێ ب من بینت، هەکەر مەر
ژی دێ ساخ بیته قە. ¹²⁶ و یێ ساخ بت و باوەریێ ب من
بینت نامەرت هەتا هەتایی. ئەری تو باوەریێ ب قی
دئینی؟» ¹²⁷ بەرسفا وی دا: «بەلێ ئەو خودان، من
باوەری یا ئینای کو تو مەسیحی کوری خودی یی ئەقی
هاتی بە قی دونیایی.»

پشتی ئەڤه گۆتی، چۆ گازی مەریه ما خویشکا
 خۆ کر و ب دزی ڤه گۆتی: «مامۆستایین ل ڤییری، و یین
 داخوازا ته دکهت.»^(۲۸) ده می ئەڤه گوھ لئ بووی راست
 رابوو ڤه و ب لەز چۆ نک عیسای.^(۲۹) و هیشتا ئەو نه
 گه هشتیوو گوندی به لئ ل وی جهی بوو ئەوی مەرتا لئ
 دیتی.^(۳۰) ده می ئەو جوھی ییت هاتینه تازی یا وان ئەو
 دیتی رابوویه ڤه و ب لەز دەرکهفتی، ل دویڤ چۆن چونکو
 وان هزر کر دئ چیته نک گۆری که ته گری.^(۳۱) و ده می
 مەریه م گه هشتیه وی جهی عیسا لئ دیتی خۆ هاقیتته بهر
 پتیا و گۆتی: «ئە ی خودان، هه کهر تول ڤییری بای برایی
 من نه دمر.»^(۳۲) ده می عیسای ئەو دیتی یا دکه ته گری و
 جوھی ییت دگهل ژێ دکرنه گری ب دلەکی کزری ئەرزنگ
 راهیلان.^(۳۳) پسیار کر: «هه وه ل کیری ڤه شارتی یه؟»
 به رسڤ دا: «وه ره ئە ی خودان و بنیره.»^(۳۴) و عیسای کره
 گری.^(۳۵) ڤیجا جوھییا گۆته ئیکودوو: «بنیرن چه ند
 هژی دکر.»^(۳۶) به لئ هنده کا پسیار کر: «ئەری ما ئەڤی
 چاقیت کۆره ی ساخ کرین نه دشیا له عازهری ژێ ژ مرنئ
 بیارتت؟»

عیسا له عازهری ژ مرنئ رادکته:

^(۳۸) ڤیجا جاره کا دی عیسای ئەرزنگ راهیلان. و

نیز یکی گۆری بوو، و ئەو ژێ شکهفتهک بوو، بهرەک ل
 سەر دەرگههئێ وی بوو. ^(۳۹) گۆت: «بهری راکهن!» مەرتایا
 خویشکا مری گۆت: «ئەئێ خودان، ئەقە چار روژە ئەو د
 قیترئ دا. نوکە گەنی بوویە.» ^(۴۰) عیساى گۆت: «ما من
 نه گۆته ته: هه کهر ته باوهری ئینا دئ مەزناهی یا خودئ
 بینئ؟» ^(۴۱) قیججا بهر راکر. و عیساى چاقیئت خو بهرهف
 عەسمانا بلند کرن و گۆت: «ئەئێ باب، ئەز سوپاسی یا ته
 دکەم چونکو ته گوھ ل من بوو. ^(۴۲) و من دزانئ تو هەردەم
 گوھ ددەیه داخوازیت من، بەلئ من ئەقە گۆت ژ بهر ئەقیئت
 رهخ و دۆریت من دا باوهریئ بین کۆ ته ئەزئ هنارتیم.»
^(۴۳) پاشی ب دەنگهکتی بلند گازی کر: «ئەئێ له عازەر،
 دەرکەقە!» ^(۴۴) و مری دەرکەفت و کفن ل دەست و پیت وی
 د پیتچای بوون و دەر سوک ل سەری وی بوو. عیساى گۆته
 ئەقیئت ل دەوریت وی: «قەکەن و بهیئلن بچت.»

پیلان ژ بو کوشتنا عیساى:

^(۴۵) و گەلەک جوھی ییئت هاتینه تازی یا مەریه مئ
 باوهری پئ ئینا دەمئ وان ئەو کارئ کرى دیتئ.
^(۴۶) بەلئ هندەک ژ وان چۆنه نک فەریسیا ئەو کاریت
 عیساى کرین گۆتنئ. ^(۴۷) قیججا سەرۆکیئت قەشا و
 فەریسیا جقاتەک گریدا و گۆتن: «ئەم چ بکەین؟ ئەف

زه لامه یی گه لهک نیشانا دکهت. ^(۸۸) و هه کهر مه هیتلا
 وه سا دئی هه می باوه ریی پی نیخن دئی رۆمانی نین و
 نه ته وی مه ویران کهن. ^(۸۹) ئیک ژ وان، نه و ژی قیافا
 بوو سه رۆکی قه شال وی سالی گۆت: «هوبن چو نزانن.
^(۹۰) ما هوبن نه ل وی هزرتنه کو سه رۆکهک ب تنی د
 پیخه مه تی ملله تی دا بمرت چیتره ژ کو مللهت هه می هلاک
 بت؟» ^(۹۱) و قیافای نهف ناخفته نه نک خو نه کر، به لی
 چونکو نه ل وی سالی سه رۆکی قه شا بوو پیشبینی کر کو
 عیسا دئی ل پیخه مه تی ملله تی مرت، ^(۹۲) و نه ب تنی
 پیخه مه تی ملله تی به لی دا بچوکییت خودی کۆم کهت و
 بکه ته ئیک نه قییت بژاله. ^(۹۳) ژ وی رۆژی وه ره جو هییا
 شیورا خو کر دا عیسا ی بکوژن. ^(۹۴) ئیدی عیسا ب
 ناشکرایی دناف وان دا نه دگه ریا، به لی چو باژیره کی
 دگۆتنی نه فرایم، دکه فته نیزیکی بیابانی، و دگه ل
 شاگردیت خو ل ویری ما.

^(۹۵) و جهژنا ده ریا زبوونا جو هییا نیزیکی بیوو، و گه لهک
 ژ گوندا هاتنه نوره لیمی ژ به ری جهژنی دا خو تافیر
 بکهن. ^(۹۶) و ل عیسا ی دگه ریان، و ده می نه و ل
 په رستگه هنی ل ئیکو دوو راست دبوون پسار دکرن: «هوبن
 چ دبیرن، چیدبیت نه ئیته جهژنی؟» ^(۹۷) سه رۆکی قه شا

و فهرسییا بریارهک ده رتختتوو هر که سه کتی عیسی
ببینت بلا بیژت دا وی ده سته سهر بکن.

پشکا دوازدهن (۱۲)

عیسا ل بیت عینیا دئینه روونکرن:

«^(۱) ژ بهری جهژنا ده ریا زبوونی ب شهش روژا عیسا
هاته بیت عینیا، باژیری له عازهری نهوی ژناف مریسا
راگری یه شه. ^(۲) بو وی سفره کا شیفتی هاته دانان، و
مه رتایی ده ست ب خزمه تی کر، و له عازهر نیک ژ پالدایا
بوو ل گهل وی. ^(۳) و مه ریه منی منهک (نانکو نیک ژ سنی
چار تکتیت لیتری) ژ گولاقا نار دینا خو مالی یا بها گران
هه لگرت و پیت عیسا یی روونکرن و ب پرچا خو زوها
کرن، و مال تژی بیتنا خوش بوو. ^(۴) نیککی ژ شاگردا
گوت، نهو ژ یه هودایی نه سخه ریوتی بوو، نهوی دا
بیته ختی ل عیسا که ت: ^(۵) «بوچی نهف گولاقه نه هاته
فروتن ب سنی سه د دینارا ل سهر همژارا بیته به لاقه کرن؟»
^(۶) و نهفه نه گوت کو نهوی دلوفان بوو ل سهر همژارا به لنی
چونکو نهو دز بوو. نهو خه زنه دار بوو و نهوا کرنه تیدا
ددزی. ^(۷) عیسا به رسفا وی دا: «بهیله: نهوی نهف
گولاقه یا ل دهف خو راکری بو روژا شه شارتنه من.

^(۸۱) چونکو هه ژار ل هه می ده مال دهف هه وه هه نه، به لئ
 نه هه ل دهف هه وه نابم.»

^(۸۲) و گه لهک ژ جو هییا زانی نه و یی ل ویری، ئیجا
 هاتن نه بهس دا عیسا ب تنی بین به لکو دا له عازهری
 ژناف مریبا راکری ژی بین. ^(۸۳) سه رو کیت قه شا بریار
 دا له عازهری ژی بکوژن، ^(۸۴) چونکو گه لهک ژ جو هییا ژ بهر
 وی نه و دهیلان و باوهری ب عیسا دئینا.

عیسا ب سه رکهفتن دچینه ئور شه لیمن:

^(۸۵) و ل روژا پاشتر، نه و جه ماوهری زور هاتی به جه ژنی
 گو له لئ بوو کو عیسا دئ ئیته ئور شه لیم. ^(۸۶) نه وان چقیت
 دار قه سپی هه لگرتن و ده رکهفتنه پیشه وازی یا وی و کر نه
 هه وار: «ئوسه نا! پیروژ بیت نه وی ب نافی خودانی
 هاتی! ^(۸۷-۸۸-۸۹) نه و پاشایی ئی سرائیلی یه!»

^(۹۰) عیسا جانه که رهک دیت و لئ سیار بوو، ههروه کو
 هاتی به نقیسین: ^(۹۱) «ئهی کچا سه هیون نه ترسه، پاشایی
 نه یی به رهف نه فه دئیت ل جانه که رهکی سیاره.» ^(۹۲)

^(۹۳) و شاگردیت عیسا ل پیشی نه زانین کو نه فه
 ته مامه تی یا پیغه مبه راتی یه، به لئ ده می عیسا هاتی به
 مه زن کرن، هاته بیرا وان کو په رتوکی نه ف تشته یی ل سه ر
 گو تی و وان ژ بهر وی نه ف تشته کر. ^(۹۴) نه و کو ما ل گه ل

وی دەمێ گازی له عازهری کرژ گۆری و ژناف مریا راکری، شه هدهکی بووی ب وی چەندی ددا. ^(۱۸) و ژبه ر وی چەندی کۆم ده رکه فتن بو پیشه وازی یا وی، چونکو وان گوو لی بوو کو وی ئەو نیشان یا کری. ^(۱۹) ئینا فه رسییا گوته ئیکودوو: «هه وه دیت چاوا چومفا نه که هشته هه وه؟ ئەها ئەقه هه می دونیا ب دویف وی کهت!»

عیسا خێقزانکی ب مرنا خو دکهت:

^(۲۰) و ژناف بهرا وان ئەویت هاتینه ئورشه لیم بو پهرستنی د جهزنی دا هندهک یونانی بوون. ^(۲۱) ئینا چۆنه دهف فیلیپسی، و ئەو ژ بیت سه یدایه ل دهقه را جهلیل، و گوتنی: «ئەز خولام، مه دقیت ئەم عیسای بینین.» ^(۲۲) قیجا فیلیپس هات و گوته ئەندراوسی، پاشی پیکفه چۆن و گوته عیسای. ^(۲۳) عیسای گوته وانا: «ده مر مێرا مه زنکرنا کورێ مروث یا نیتزیک بووی. ^(۲۴) ب راستی ب راستی ئەز دبیتزه هه وه کو دندکا گه می دی یا ب تنی بیت هه کهر نه که فته ئەردی و بمریت، به لی هه کهر مر، دی که له ک دندکا دهت. ^(۲۵) هه چیی خو ب ژیا نا خو قه بگریت، دی ژ دهست چیت، و هه کهر جهزنی نه کهت ل قی دونیا یی، دی بو ژیا نا هه ر و هه ر هه لگریت. ^(۲۶) هه چیی خزمه تا من

بکەت بلال دویف من بیت، و جەهێ ئەز لێ دێ خولامێ
من ژێ لێ بیت. و هەر کەسەکتی خزمەتا من بکەت دێ
بابێ من ریزا وی گریت.

نۆکە مەعدێ من یێ تێک چۆی یە. ^(۲۷) قێجا ئەز چ
بێژم؟ «ئە ی باب، من ژ وی دەمرمیرێ قورتال کە»؟ نە!
ژبەر قێ دەمرمیرێ ئەز یێ هاتیم. ^(۲۸) ئە ی باب، ناقتی خو
مەزن بکە!» پاشی دەنگەک ژ ئەسمانا بەرسف دا: «من
یێ مەزن کەری و دێ مەزن کەم ژێ.» ^(۲۹) هەندەک
نامادەبوویا ئەوێت دەنگ گوھ لێ بووی گۆتن: «ئەقە
دەنگێ بریسی یە!» بەلێ هەندەکێت دی گۆتن: «فریشتەکتی
ل گەل ناخفتی.» ^(۳۰) عیسای بەرسف دا: «ئەف دەنگە نە
ژبەر من بوو بەلێ ژبەر هەوہ بوو. ^(۳۱) نۆکە دەمێ
دادکرنێ یە ل سەر دونیایێ، نۆکە دێ میرێ قێ دونیایێ
ئیتە دەریخستەن بوژ دەرڤە. ^(۳۲) بەلێ دەمێ ئەز ژ نەردی
دئیمە بلند کرن دێ هەمی مرۆڤا د گەل خو راکیشم.»
^(۳۳) ئەقە گۆت نیشانا وی رەنگێ مرنێ ئەوا دێ پێ
مریت. ^(۳۴) قێجا نامادەبوویا گۆتن: «دەستوری یا نیشا
مە دای کو مەسیح دێ مینتە ساخ هەتا هەتایێ، پا چاوا تو
دبێژی کو کورێ مرۆڤ پیتقی یە بێتە هەلاویستان؟ ئەو کی
یە کورێ مرۆڤ؟» ^(۳۵) عیسای گۆتە وان: «روناهی دێ ل
گەل هەوہ مینیت بو دەمەکتی کورت. قێجا هەتا هەوہ

رؤناهی ههیه دبهردهوام بن ل سهر چؤنا خو، نه کو تاری ب
 سهر ههوه دا بیت. ئەوی ل تارینی دجیت نزانیت دی کیفه
 جیت. ^(۳۷) ههتا ههوه رؤناهی ههیه باوهریی ب رؤناهیی
 بین دا بینه کوریت رؤناهیی. « و پستی عیسای ئەف
 چهنده گۆتی چۆ و خوژ وان قەشارت.

بهردهوامسریا جوهییا ل سهر بن باوهرییا وان:

^(۳۷) و ل گهل هندئ کوی گهلهک نیشان ل بهرامبهری
 وان کرن، باوهری ب وی نهئینا، ^(۳۸) داکو گۆتنا ئەشعیای
 پیغه مبهری تهمام بیت: « ئەهی خودان کئ باوهری ب ئاخفتنا
 مه ئینا؟ و بو کئ دهستئ خودانی دیار بوو؟ » ^(نەسب ۱۰:۳۲)
^(۳۹) ئەو نهشیان باوهریی بین، چونکو ئەشعیای ههروهسا
 گۆت: ^(۴۰) « جاقیت وان کۆره کرن و دلێت وان رهق کرن، دا
 رؤناهیی ب جاقیت خو نهبین و ب دلێت خو تئ نهگهن و
 پهشییمان بن دا وان ساخ کهم. » ^(نەسب ۱۱:۶)
^(۴۱) ئەشعیای ئەف چهنده گۆت دهمی مهنزاهییا خودانی
 دیتی و ل سهر ئاخفت. ^(۴۲) و ل گهل هندئ گهلهک ژ
 سهروکیت جوهییا ژی باوهری ب عیسای ئینا، بیی کو
 باوهرییا خو دیار بکهن، داکوژ جقاتا کنیشتی نهئینه
 ده رتختن، ^(۴۳) چونکو مهنزاهییا ژ مروقا دلێت ب سهر
 وی دلێخن ئەواژ دهف خودی دلێت.

عیسا بن باوہرا ہشدار دکھت:

^(۴۴) عیسیٰ ب دہنگہ کئی بلند گوت: «ہەر کەسی باوہریی ب من بینیت، ئەو باوہریی ب من نائینیت ب تنی بەلئی ب وی ژێ ئەوی ئەز ھنارتیم. ^(۴۵) و ھەچیئ ئەز دیتیم، ئەوی دبینیت یی ئەز ھنارتیم. ^(۴۶) ئەزم روٹاھی یا ھاتی یە دونیایی، داکو ھەچیئ باوہریی ب من بینیت د تاریی دا نەمینیت. ^(۴۷) و ھەکەر ئیکی گوھل گوٹنا من بوو و کار پی نەکر، ئەز وی داد ناکەم، چونکو ئەز نەھاتیمە دا دادکرنی ل سەر دونیایی بکەم، بەلئی دا دونیایی قورتال کەم. ^(۴۸) ئەو کەسی ئەز نەفیم و گوٹنا من نەو ھەرگرت، ئەوی ئیک یی ھەوی داد بکھت: ئەو پەیشا من گوٹی، ئەو دی دادکرنی ل سەر کەتن ل روژا دوماھیی. ^(۴۹) چونکو من چوژ دەف خو نە گوٹی یە، بەلئی ئەو بابی ئەز ھنارتیم ئەزی فرمان کریم کا چ بیژم. ^(۵۰) و ئەز دزانم کو فرمانا وی ژبانا ھەر و ھەرە. ئیجا ئەو ناخفتنا ئەز دبیژم، ئەز وەسا دبیژم ھەر و ھەر کو بابی گوٹی یە. من.»

پشکا سیزدن (۱۳)

عیسا پیت شاگردا دشوت:

«^(۱) ژ بهری جهژنا دهر بازبونئی، عیسای دزانی کوده مئی
وی هات دا ژ قئی دونیایی بار کهت و بچیته دهف بابی.
هکەر وی جهژ تاییه تمه ندیت خو پیت ل دونیایی کریت،
ئیدی بی قه دهر جهژ وان دکهت. ^(۲) و ده مئی شیقی،
ئیلیسی کربوو دلئی یه هودا بی کورپی شه معونئی
ئه سخه ربوتی داکو بیبه ختی ل عیسای بکهت. ^(۳) و
عیسای دزانی کو بابی همی تشت پیت کرینه د ده ستیت
وی دا و نهو بی ژ خودی دهر کهفتی و بو خودی دی
قه گه پیته قه. ^(۴) ژسهر میزا شیقی رابوو، و کورکی خو
ژ بهر خو کر و ده ستماله ک ل ناخته نگا خو شداند،
^(۵) پاشی ئاف کره ئامانه کی بو شوستنی، و ده ست پی کر
پیت شاگردا شوشتن و ب وی ده ستمالا ل ناخته نگا خو
شداندی زوها کرن. ^(۶) ده مئی گه هشتی یه شه معونئی
په تروسی، گوئی: «ئهی خودان، تو پیت من دشوی؟»
^(۷) عیسای به رسقا وی دا: «ئهو کاری ئهز دکم تو نوکه
تی ناگه هی، به لی پاشی دی تیگه هی.» ^(۸) به لی په تروس
رشت بوو و گوئی: «نه، توقهت پیت من ناشوی!»
عیسای به رسقا وی دا: «هه کهر ئهز ته نه شووم ته چو به هر

ل گهل من نابیت!«^(۱۱) شه معون په تروسی گوته وی: «نه ی
 خودان، نه پیټ من ب تنی، به لئی دهست و سه ری من
 ژی!»^(۱۰) عیسای گوت: «هر که سی خو شوشتی
 هم می بی پاقژ بووی، به س پیټقی به پیټ خو بشوت. و
 هوبن پاقژن، به لئی نه هوبن هم می.»^(۱۱) عیسای دزانی
 کی دی بیټه ختی لئی که ت، و ژبه ر هندی گوت: «نه هوبن
 هم می دپاقژن.»^(۱۲) و ده می ژ شوشتنا پیټ وان ب
 دو ماهی هاتی، کورکی خو کره بهر خو و زقری جهی خو، و
 پسپار ژ وان کر: «هوبن تی گه هشتن من چ بو هوه کر؟
 هوبن دیټرنه من ماموستا و خودان، هوه راست
 گوت، نه ز ژی و دسامه.»^(۱۳) هه کر نه ز خودان و ماموستا
 بم، و من پیټ هوه شوشتن، ل سهر هوه به ژی هر نیک
 ژ هوه پیټ بی دی بشوت.^(۱۴) من بو هوه نمونه ک ئینا دا
 هوبن وه بکن وه کوم ل هوه کری.^(۱۵) ب راستی ب
 راستی نه ز بو هوه دیټرم: کویله ژ خودانی خو نه مه زنتره،
 و چو هنارتی مه زنتر نینه ژ نه وی نه و هنارتی.^(۱۶) هه کر
 هوه نه ف چنده زانیټ، ختیکیټ هوه هه کر هوه کار
 پی کر بیټ.^(۱۷) و نه ز قی نابیټرم ده باره ی هوه هم میا،
 نه ز دنیا سم نه ویټ من هه لبرارتین. به لئی دقیت پرتوک ب
 جه بیټ ده می دیټریت: نه وی ژ نانن من خواری، په حنی یا
 خو ل من راکر.^(۱۸) و نه ز دی بیټرمه هوه دی چ

روی ددهت، بهری رویدانا وی، داکو ددهمی روی ددهت
 هینگئی هوبن دئی باوهر کهن کو نهز نهوم.^(۲۰) ب راستی ب
 راستی نهز دبیرمه ههوه، ههر کهسی قانیل بیت ب وی
 نهوی نهز دهنیرم ب من قانیل دبیت، و ههچی ب من
 قانیل بیت، ب نهوی نهز هنارتیم.»

عیسا پیشینیا سپارتننا خو دکهت:

^(۲۱) ددهمی عیسای نهف چهنده گوتی نهو تنگاف بوو و
 شهدهکی دا و گوت: «ب راستی ب راستی نهز بو ههوه
 دبیرم: نیک ژ ههوه دئی بیتهختیی ل من کهت!»^(۲۲) و
 شاگرد گوهشین و بهری خو دانه نیکودوو و نهوان نهذزانی
 بهحسا کئی دکهت.^(۲۳) و نهو شاگردی عیسای جهژی ذکر
 پالا خو دا بوو سینگی وی.^(۲۴) شهمعون پهتروسی
 نیشانهک دایی کو بسیار کهت نهو بهحسا کئی دکهت.
^(۲۵) خو خارکره سر سینگی عیسای و بسیار ژئی کر: «نهو
 کی یه، نهی خودان؟»^(۲۶) عیسای بهرسف دا: «نهو نهوه
 نهوی نهز پاریتی تی دهلینم و ددهمی.» پاشی پاری تی
 ههلاند و دا یههودایی کورپی شهمعونی نهسخه ربوتی.
^(۲۷) پشتی پاری، نبلیس چو دناف وی دا و عیسای گوته
 وی: «ب لهز وی بکه نهوا ته دثیا بکهی!»^(۲۸) و کهس ژ
 جقاتی تی نهگه هشت ژ بهر چ نهف چهنده گوته وی،

^{۳۹۱} به لئی هندهک ژ وان هزر کر نهو فه رمانا وی دکهت کو
پیتشقی تیت وان ییت جه ژنتی بکرت یان هندهک پارا بده ته
هه ژارا، چونکو نهو دهستخزنه دار بوو. ^{۳۹۰} و چاوا یه هودای
پاری وهرگرتی و کربه ده قتی خودا دهرکهفت. و نهو دهه
شهف بوو.

شیره تا نوی:

^{۳۹۱} ده می یه هودا دهرکهفتی عیسیای گوت: «نوکه کوری
مروف مه زن بوو و خودی ژی دناف وی دا مه زن بوو، ^{۳۹۰} و
هه کهر خودی دنافا دا مه زن بوو، نهو دی وی دناف خودا
مه زن کهت، و دی ب لهز مه زن کهت. ^{۳۹۰} نهی بچوبکیت
من، نهز دی دهمه کتی کورت ل گهل هه وه مینم، و پاشی دی
من داخواز کهن به لئی دی وی بیژمه هه وه نهوا من ژ بهری
هینگی گوتی یه جو هییا: هوبن نه شین بینه وی جهی نهز
دچمی. ^{۳۹۱} نهز دی شیره ته کا نوی ل هه وه کهم: هه ژ
ئی کودوو بکهن، ههروه کو من هه ژ هه وه کری، دقتیت هوبن
هه ژ ئیکودوو بکهن. ^{۳۹۰} و ب قتی چهندی خهلک هه می دی
زانن هوبن شاگردیت من: هه کهر هوبن هه ژ ئیکودوو
بکهن.»

عیسا دزانیت کو په تروس دین و هی نصیاس کهت:

٣٦١ «ئینا شه معون په تروسی گوتی: «نه ی خودان دی کیشه چی؟» عیسی به رسف دا: «نوکه تو نه شتی بیتیه وی جهی نه ز دچمی به لی تو دی پاشی ل دویف من نیی.»
 ٣٦٢ په تروسی گوتی: «نه ی خودان، بوچی نه ز نه شیم نوکه ل دویف ته بیم؟ نه ز دی ژيانا خو گوری ته کهم.»
 ٣٦٣ عیسی به رسف دا: «نهری تو دی ژيانا خو گوری من که ی؟ ب راستی ب راستی دپیژمه ته: ژ بهری دیکل بانگ بدهت تو دی سی جارا من نه نیاس که ی.»

پشکا چاردن (۱۴)

ریک و راستن و ژیان:

٣٦٤ «دلیت هه وه بلا تیک نه چن: هوین باوه ری ب خودی دینن، باوه ری ب من ژی بین. ٣٦٥ د مالا بابی من دا گه له ک مه زه لیت هه بین، هه کهر وه سا نه با نه ز دا پیژمه هه وه! نه ز دی چم دا بو هه وه جهه کی ناماده بکه م. ٣٦٦ و پشتی نه ز دچم و بو هه وه جهی ته رخاں دکهم دی زقرم و هه وه بو خو به م دا ل وی جهی بن نه وی نه ز لی. ٣٦٧ هوین دزان نه ز دی کیشه چم، و هوین ریک دزانن.»

١٥١ ئينا توماي گوت: «نهى خودان، نهى نزانين دى تو
 كيشفه چى، پا دى چاوا ريكتى زانين؟» ١٥٢ ئينا عيساي
 بهرسف دا: «نهزم ريك و راستى و ژيان. كهس ناگههته
 بابى ههكه ب من نهبيت. ١٥٣ ههكه ههوه نهز نياسيبم،
 ههوه بابى من ژى يى نياسه. و ژ قى گاقى پيدا هوين
 دنياسن و ههوه يى ديتى.» ١٥٤ ئينا فيليپسى گوتى:
 «نهى خودان، بابى نيشا مه بده و نهو بهسى مهيه.»
 ١٥٥ ئينا عيساي بهرسفا وى دا: «نهف دهه مى دريژ بورى و
 نهز يى ل گهل ههوه و هيشتا ته نهز نه نياسيمه، نهى
 فيليپس؟ نهوى نهز ديتيم باب ژى يى ديتى. چاوا تو
 دببتره من: «بابى نيشا مه بده؟» ١٥٦ تو باوه ربي نائينى
 كو نهز يى د بابى دا، و باب يى د من دا؟ نهو په يقيت نهز
 دببتره ههوه نهز ژ دهف خو ناببترم، بهلى نهو بابى دناف
 من دا نهو يى كاريت خو دكهت. ١٥٧ گوتنا من باوه ركه
 كو نهز يى د بابى دا و باب يى دناف من دا، و ههكه ر نه،
 باوه ربي ب من بين ژ بهر وان كارا. ١٥٨ ب راستى ب
 راستى نهز دببتره ههوه يى باوه ربي ب من بينيت دى وان
 كارا كهت ييت نهز دكهم، و دى ژ وان مه زنتر كهت،
 چونكو نهز دى چمه دهف بابى خو. ١٥٩ و هوين چ تشتى ب
 ناقتى من داخواز كهن دى وه كهم، داكو باب د كورى دا بيته

مه زنكرن. ^(١٤١) هه كهر هه وه ههر تشتهك ب ناقتی من
داخواز كر، نه ز دئی كه م.»

سۆز ب روحا پیرۆز:

^(١٤١) «هه كهر هه وه نه ز دقتیم، ب شیره تیت من بكه ن.
^(١٤٢) و نه ز دئی ژ بابی داخواز كه م كو هاریكاره كتی دی بده ته
هه وه داكو بمینته دگهل هه وه هه تا هه تایه، ^(١٤٣) نه و ژی
روحا راستیی به، نه وئی دونیا نه شیت قه بیل كه ت چونكو
نابینیت و نانیاسیت، به لئی هوبن دنیا سن چونكو نه و بی
دناف به را هه وه دا، و دئی دناف هه وه دا بیت. ^(١٤٤) نه ز هه وه
ناهیلم بهی دای و باب، و دئی بو هه وه قه گهرمه شه.
^(١٤٥) پشتی چه نده كا دی دونیا من نابینیت، به لئی هوبن
دئی من بیخ، و چونكو نه ز بی ساخم، هوبن ژی دئی ژین.
^(١٤٦) د وئی رۆژی دا هوبن دئی زانن كو نه ز بی د بابی خودا،
و هوبن بی دناف من دا، و نه ز بی د هه وه دا. ^(١٤٧) نه وئی
شیره تیت من دگهل، و پهی بكه ت، نه وئی نه ز خوش دقتیم. و
نه وئی نه ز خوش بقتیم، بابی من ژی خوش دقتیت، و من ژی
خوش دقتیت و خو بو ناشكرا دكه م.» ^(١٤٨) ئینا به هودایه
- نه نه سخه ربوتی - پسپار ژی كر: «نه ی خودان، نه و چ
بوویه كو تو خو بو مه ناشكرا كه ی و نه بو دونیایه؟»
^(١٤٩) ئینا عیسای به رسف دا: «نه وئی نه ز خوش بقتیم دئی

ب په یفا من کهت، و دئی بابی من نهو خوښ قییت، و دئی
 بهرهف وی چین، و ل دهف وی دئی جهی خو دانین.^(۱۴) و
 نهوی نهز نه قییم ب خه بهری من ناکهت. و نهف په یفا هوبن
 ژ من گووه لی دبن نه ژ دهف منه، به لی ژ دهف بابی یه
 نهوی نهز هنارتیم.

^(۱۵) و من نهف تشت گوتنه ههوه و نهز هییش بی ل دهف
 ههوه،^(۱۶) به لی هاریکار، روحا پیروژ، نهوی کو باب دئی
 ب ناچی من قری کهت، نهو دئی ههوه فیبری هه می تشتا
 کهت، و دئی هه می تشتیت من گوتینه ههوه نینته بیرا
 ههوه.^(۱۷) ناشتی دئی بو ههوه هیلم، ناشتی یا خو دئی
 دهمه ههوه. نه ههروه کو دونیا ددهت نهز دئی دهمه ههوه.
 تنگاف نه بن و نه ترسن.^(۱۸) ههوه گووه لی بوو من گوته
 ههوه: نهز دئی ژ دهف ههوه چم و پاشی دئی قه گه رمه قه.
 قیجا هه کهر ههوه نهز خوښ قیابام، دا هوبن دلخوښ بن
 چونکو نهز دئی چمه دهف بابی، چونکو باب ژ من مهزنتره.
^(۱۹) نهها نهغه من نهو تشت گوته ههوه ژ بهری روی
 بددهت، دا کو دهمی روی ددهت هوبن باوه ری بی بیان.
^(۲۰) نییدی نهز گه لهک ل گه له ههوه نا ناخقم. چونکو میری
 قی دونیایی بی بهرهف من قه دنیتن، و وی چو
 دهسته لاتی ل سهر نینه.^(۲۱) به لی دا دونیا بزانیست کو
 من باب خوښ دقییت، و ههروه کو بابی نهز فرمان کریه

نه ز وه سا دکهم.
رابن، دا ژ فیری بچین!

پشکا یازدن (10)

میوا دروست:

«نه زم میوا دروست و بابی من ره زفانه. ⁽¹⁾ هه چی
چقی ژ من بیت و فیتی نه دت دی بریت، و چ چقی فیتی
بدهت پاکژ دکت داکو پتر بهری بدهت. ⁽²⁾ هوبن پاکژن
ژ بهر وی په یفا من هوبن پی گوتار کرین. ⁽³⁾ قیجا هوبن
دناف من دا بمین و نه ز دناف هه ودا. ههروه کوجق
به ره می نادهت هه کهر نه دناف میوی دا بیت، ههروه سا
هوبن ژی هه کهر دناف من دا نه بن. ⁽⁴⁾ نه زم میو و هوبن
چقن. هه چیی دناف من دا بمینیت و نه ز دناف وی دا دی نه و
به ره مه کی زور دت، چونکو هوبن بی من نه شین
تشته کی بکن. ⁽⁵⁾ هه چیی دناف من دا نه مینیت دی نیته
هاقیتن ژ ده رفه وه کو چقی و دی هسک بیت و پاشی دی
چقیت هسک نیته کوم کرن و دی نیته ها قیتن دناف
ناگری دا و نیته سوتن. ⁽⁶⁾ به لئی هه کهر هوبن دناف من دا
مان و په یفا من دناف هه ودا ما، هوبن وی بخوازن یا
ههوه دقیت، و دی بو هه وه ب جه نیته. ⁽⁷⁾ ب قی چهن دی

بابی من مهزن دبیت: هوین گهلهک فیتی بدهن و دی بینه
 شاگردیت من.^(۱۱) کا چاوا بابی حمژ من کر، من وهسا حمژ
 ههوه کر. دناث قیانا من دا بینه. ^(۱۲) ههکر ههوه
 شیرهتیت من پاراستن، دی دناث قیانا من دا مین،
 ههروهکو من ب شیرهتا بابی خو کری و دناث قیانا وی دا
 دمینم. ^(۱۳) من نهغه گوته ههوه داکو دلخوشی یا من ب ههوه
 بیت و دلخوشی یا ههوه بی کیماتی بیت. ^(۱۴) شیرهتا من
 بو ههوه نهغهیه: هوین حمژ نیکودوو بکهن ههروهکو من
 حمژ ههوه کری. ^(۱۵) چوژ قیانیته مهزتر نینه کو نیک
 ژیانا خو گوری خوشتقییت خو بکهت. ^(۱۶) و هوین
 خوشتقییت من ههکر ههوه ب شیرهتیت من کر.
^(۱۷) نیدی نهز نابیتمه ههوه کویله، چونکو هندی کویلهیه،
 مهزنتی وی کریاریت خو نیشا وی نادهت. بهلی من ناقتی
 ههوه کره خوشتقی، چونکو ههچی یا من ژ بابی خو گوهرتی
 بووی، من نیشا ههوه دا. ^(۱۸) نه ههوه نهز ههلبژارتم، بهلی
 من هوین ههلبژارتن و من هوین دهستنیشان کرن داکو
 هوین بچن بهری بدهن و بهری ههوه بمینیت. و ههچی یا
 هوین ب ناقتی من بخسوازن دی باب دهته ههوه.
^(۱۹) شیرهتا من بو ههوه: هوین حمژ نیکودوو بکهن.»

دونىا نىھىزىيا عىسائى و شاگردىت وى دىكت:

«ھىكەر دونىايىت نىھىزىيا ھىوھ كىر، ھىن بزانن ژ^(۱۸) بەرى ھىوھ ئىوئ نىھىزىيا مىن يا كىرى. «ھىكەر ھىن ژ دونىايىت بان، دا دونىا ھىژ خىلكىي خۆ كىت. بەلىي چىونكو ھىن نىھ ژ دونىايىت نىھ، بەلىي مىن ھىن ژ قىي دونىايىت ھىلېرارتىن، ژبەر ھىندىي دونىا نىھىزىيا ھىوھ دىكت. «وئ پىقىي بىننە بىرا خۆ دەمى مىن گوتىي پىھ ھىوھ: چىو كىلە نىنن ژ مەزنىي خۆ مەزنىر. ھىكەر خىلكىي دونىايىت نىھ تىنگاڭ كىرىم، ئىو دىي ھىوھ ژى تىنگاڭ كىن و ھىكەر ب پىقىيا مىن كىرىن، دىي ب پىقىيا ھىوھ ژى كىن. «بەلىي ئىو دىي قىي چىندىي ھىمىيى ل ھىوھ كىن ژبەر ناقتى مىن، چىونكو ئىو وى نانىاسن ئىوئ نىھ ھىنارتىم. «ھىكەر نىھ نىھاتىام و ل گىل وان نىھاخفتىام، دا بىي گىننەھ بن، بەلىي قىي گاقىي نىھوان چىو ھىتجىت د گىننەھىا خۆدا نىنە. «ئىوئ نىھىزىيا مىن دىكت، ئىو نىھىزىيا بابىي مىن ژى دىكت. «و ھىكەر مىن دىناقبىرا واندا ھىندىك كار نىھىران بىت كىسىي ژىلى مىن نىھىن، ئىو دا دىي گىننەھ بن. بەلىي نىھوان نىھىزىيا مىن و بابىي مىن كىر و ھىرچىندە نىھوان ئىو كارە دىتن. «و ئىو چىندى چىبىو دىكو ئىو پىقىيا

د دهستوری واندا نقیسی بیته جه: بی نه‌گه نه‌جه‌زی یا
من کرن. [ربور ۱۹۰۲ و ۱۹۰۹]

عیسا شاگردیت خو به‌رههف دکهت ژ بو خانر
خواستن:

^(۲۶) و دهمی هاریکار دئیتن، نهوی نه‌ز دی بو هوه ژ
دهف بابی هنیتم، روحا راستیی نه‌وا ژ بابی دهر دکه‌قیت،
نه‌وه دی بو من شه‌هده‌کیی دهت. ^(۲۷) و هوبن ژی دی بو من
شه‌هده‌کیی دهن، چونکو هوبن ههر ژ ده‌ستپیکی ل گه‌ل
من.

پشکا شازدین (۱۶)

^(۱) «من نه‌ف چهنده گوته هوه دا هوبن ژ جه نه‌لقن.
^(۲) هوبن دی بو ژ دهر‌قه‌ی کنیشتا نینه دهر‌تخستن. و دی
ده‌مه‌ک نیتن هه‌چی هوه بکوژیت دی هزر کهت یی
خزمه‌ته‌کی بو خودی دکهت. ^(۳) و نه‌و وی چهن‌دی دی ل
هوه کهن چونکو بابی من نانیاسن و نه‌ز ژی نه‌نیاسیم.
^(۴) به‌لی من نه‌ف چهنده بو هوه گوت داکو دهمی رویدانا
وی دئیت بیته بیرا هوه کورژ به‌ری هینگگی من یی
گوتی‌یه هوه. و من نه‌ف چهنده هیشتا ژ ده‌ستپیکی
نه‌گوته هوه چونکو نه‌ز ل گه‌ل هوه بووم. ^(۵) به‌لی قی

گافى ئەز دى بۆۈى قەگەرىپىم ئەۋى ئەز ھنارتىم و كەس ژ
 ھەۋە پسىياري ژ من ناكەت: «دى كىقە چى؟»
 ژ بەر كو من ئەف چەندە گۆتى يە ھەۋە، دلى ھەۋە
 تىرى مېرتوبى بوو. ^(۷۱) بەلى ئەز راستىي بۆ ھەۋە دېئىرم: بۆ
 ھەۋە باشترە ئەز بېچم چونكو ھەكەر ئەز نەچم ھاربكار بۆ
 ھەۋە نائىت بەلى ھەكەر ئەز چۆم دى بۆ ھەۋە ھنىرم. ^(۷۸) و
 دەمى دئىت دى گوننەھ، دادپەرۋەرى و دادكرنا دونىايى
 ديار كەت. ^(۷۹) دەر بارەى گوننەھى چونكو ئەو باۋەرىي ب
 من نائىن، ^(۸۰) و دەر بارەى دادپەرۋەرىي چونكو ئەز دى
 چمە دەف بابى و ئىدى ھوبن من نائىن، ^(۸۱) و دەر بارەى
 دادكرنى چونكو مېرى ئى دونىايى ھاتە حوكم كرن.
^(۸۲) ھىشتا من گەلەك تشت يىت ھەين بۆ ھەۋە
 بىئىرم، بەلى ئى گافى ھوبن نەشتىن خۆل بەر بگرن.
^(۸۳) بەلى دەمى ئەو، روحا راستىي، دئىت، دى بەرى
 ھەۋە دەتە ھەمى راستىي، چونكو چو تشتى ژ دەف خۆ
 نائىت بەلى دى وى بىئىرتە ھەۋە يا ئەو گوھ لى دىت و
 دى وى بىئىرتە ھەۋە ئەۋال پاشەرۆژىي بىتە رويدان. ^(۸۴) و
 ئەو دى من مەزن كەت چونكو ژ دەف منە ھەچى يا بۆ ھەۋە
 دىئىرت. ^(۸۵) ھەچى تشتى بابى يى منە و ژبەر ھندى من
 گوته ھەۋە ئەۋا دىئىرتە ھەۋە ژ دەف منە.
^(۸۶) پىشتى دەمەكى كورت ھوبن من نائىن و پىشتى

دهمهكٽي كورت دي من بينن. «¹⁷¹ ئينا هندهك شاگردا
 پسيار ژ ئيكودوو كر: «نهرى رامانا گوتنا وي چى يه،
 «پشتى دهمهكٽي كورت هوين من نابيين و پشتى دهمهكٽي
 كورت دي من بينن،» و ههروه سا: «چونكو نهز دي بو بابى
 فهگه ريتيم؟»¹⁷² و گوتن: «نهو چ دهمى كورته، نهوى نهو
 به حس دكهت؟ نم تنى ناگه هين چ دبئيرت.»¹⁷³ و عيساي
 زانى نهوان دقتيت پسيارى ژى بكهن، ئينا گوتنه وان:
 «هوين پسيارى دكهن رامانا گوتنا من چى يه نهقا
 دبئيرت: پشتى دهمهكٽي كورت هوين من نابيين و پشتى
 دهمهكٽي كورت دي من بينن؟»¹⁷⁴ ب راستى ب راستى
 دبئيرمه ههوه: هوين دي گربن و لوربن بهلى دونيا دي
 دلخوش بيت، هوين دي خه مگين بن بهلى خه مگينى يا ههوه
 دي بته خوشى.¹⁷⁵ ژنك مريتو دبئيرت وهختى دبئيرته دهمى
 بچويكبوونا وي، بهلى دهمى بچويكب دبئيرت، زهحمه تا وي
 ژ بئيرى دچيت چونكو دلخوش دبئيرت مرؤقهك هاته
 دونيايى.¹⁷⁶ قئيجا هوين ژى نوكه دي مريتو بن، بهلى
 نهز دي ههوه بينمه فه، و دي دلبيت ههوه گهش بن و كهس
 دلخوشى يا ههوه ژ ههوه ناستينيت.¹⁷⁷ و د وي رؤژى دا
 پسيارا چو تشتى ژ من ناكهن. ب راستى ب راستى
 دبئيرمه ههوه: ههچى تشتى هوين ب ناقى من ژى بخوازين
 دي باب دهته ههوه.¹⁷⁸ ههتا نوكه ههوه چو تشت ب ناقى

من نه خواستی به. هوبن بخوازن دى ب دهست هه وه قه نيت
و دلخوشى يا هه وه دى دروست بيت.

٢٥١) نه ز د ناخفتنا خودا بو هه وه ب نمونه ناخفتيم،
به لى دى دهم نيت بو هه وه ب نمونه نااختم به لى دى ب
ناشكرابى به حسا بابى كه م. ٢٥٢) هوبن دى ل وى روژى ب
ناقى من داخوازى ژ بابى كه ن و نه ز نابيترمه هه وه نه ز دى
پيش هه وه قه داخوازى كه م، ٢٥٣) باب ب خو حه ژ هه وه
دكه ت چونكو هه وه حه ژ من كر و هه وه باوه رى نينا نه ز ژ
دهف خودى يى دهر كه فتم. ٢٥٤) نه ز ژ دهف بابى دهر كه فتم
و نه ز هاتمه دونيايى، و نه قه نه ز دى دونيايى هيلم و بو
بابى قه گه ريم. ٢٥٥) نينا شاگرديت وى گو تنى: «نه قه
نو كه تو يى ب ناشكرابى دگه ل مه دناخقى و بى نمونه،
٢٥٦) نو كه نه م دزانين تو هه مى تشتى دزانى و پى نه قيت
كه س بسيارى ژ ته بكه ت، ژ بهر هندى نه م باوه رى دنين
تو ژ دهف خودى يى هاتى.» ٢٥٧) نينا عيساى به رسف
دا: «نه رى هوبن ژ نوى باوه رى دنين؟» ٢٥٨) دى دهمه ك
نيتن و نه قه نه و دهمه يى هاتى، هوبن دى به لاقه بن و هه ر
نيتك چته مالا خو و دى من ب تنى هيلن، به لى نه ز ب
تنى نينم چونكو باب ل گه ل منه. ٢٥٩) من نه قه هه مى بو
هه وه گو ت دا هه وه ناشتى دناف من دا هه بيت. هوبن دى
ته نگا قى د دونيايى دا بين، به لى خو زيره ك بكه ن، من

سه رکهفتن ل سه ر دونیایی ئینا.

پشکا ههقدین (IV)

مهسیح نغیژان دکهت:

دهم عیسای ئەف ئاخفتنه ب دو ماهی ئینای چاقیت خو به رهف ئەسمانی قه بلند کرن و گوته: «ئهی باب، وهخته، کورپی خو مهزن که، دا کورپی ته ژی ته مهزن کهت،^(۱) کو ته پی دهسته هلا تدار کری ل سه ر هه می خه لکی، دا ژيانا ههروهه ر بده ته هه رکه سی ته دایه.^(۲) و ژيانا ههروهه ر ئەوه کو ته بنیاسن، و هه ر توی خودی پی راست، و عیسای مهسیح ئەوی ته هه نارتی ژی بنیاسن.^(۳) من تول سه ر ئەردی مهزن کری، و ئەو کاری ته ئەز پی دهستنی شان کریم من ب جه ئینا.^(۴) قیجا تو من د حوزیرا خودا مهزن که ئەی باب، ب وی مهزناهی یا من ل دهف ته هه می به ری چیکرنا دونیایی.

^(۱) من ناچی ته دیار کربو وان مروشا ته دانه من ژ دونیایی. بیته ته بوون و ته دانه من، و ب په یفا ته کار کرن.^(۷) و نوکه وان زانی هه ر تشتی ته دایه من ژ دهف تهیه.^(۸) چونکو من فه رمانیت ته ئەز پی فه رمان کریم بو وان قه گوهاستن و وان وه رگرتن و ب راستی زانین کو ئەز ژ

دهف ته یی دهرکهفتیم، و باوهری نینا کو ته نه ز یی هنارتیم.^(۱۱) ژهر شان نه ز نقیژی بو ته دکم، نه ز ژهر دونیایی نقیژی ناکم بهلی ژهر وان نهویت ته داینه من چونکو بیته نه.^(۱۲) و هر تشتی من یی تهیه، و هر تشتی ته یی منه، و نه ز یی د واندا مهزن بوویم.^(۱۳) نهغه دی ل دونیایی مین، بهلی نه ز لی نامینم، چونکو دی بو ته فه گهریتم. نهی بابی پیروز وانا ب ناچی خو پاریزه ب نهو ناچی نهوی ته دایه من، دا بینه نیک هروهکو نم نیک.^(۱۴) دهمی نه ز ل گهل وان بووم، من نهو ب وی ناچی ته دایه من پاراستن و من چاچی خو دایی و کهسهک ژ وان نه بریا ژبلی کوری براندنی دا پهرتوک ته مام بیت.^(۱۵) بهلی نوکه نه ز دی بو ته فه گهریتم، و نه ز ب قی دناخقم و نه ز هیش یی ل دونیایی، دا که یفخوشی یا من د واندا ته مام بیت.^(۱۶) په یشا ته من گه هانده وان، نینا دونیایی نه حه زی یا وان کر چونکو نهو نه ژ دونیایی نه، هروهکو نه ز نه ژ قی دونیایی.^(۱۷) و نه ز داخوای ژ ته ناکم کو تو وان ژ دونیایی بهی، بهلی تو وان ژ یی چهوت بپاریزی.^(۱۸) نهو نه ژ دونیایی نه هروهکو نه ز ژی نه ژ دونیایی مه.^(۱۹) ب راستیی وان پیروز که، په یشا تهیه راستی.^(۲۰) هروهکو ته نه ز بو دونیایی هنارتیم، من ژی نهو بو وی هنارتن،^(۲۱) و ژهر

وانا نهز خو پیرۆز دکم، دا نهو ژى د راستیى دا بینه پیرۆز
کرن.

⁽²¹⁾ و نهز نه ژبهه ران ب تنی نقتیژی دکم، بهلی ژبهه
وان ژى نهویت دى ب پهیشا ران باوهریی ب من نین،
⁽²²⁾ بلا همی بینه نیک، نهی باب، ههروه کو تو دناڤ
من دا و نهز دناڤ ته دا، بلا نهو ژى نیک ژ مه بن، دا
دونیا باوهریی بینیت کو ته نهز یی هنارتیم. ⁽²³⁾ نهو
مه زناهی یا ته دایه من، من دا وان، دا بینه نیک ههروه کو
نهم نیک، ⁽²⁴⁾ نهز یی د وان دا، و تویى د من دا، دا ب
ته مامی بنه نیک، ههتا دونیا بزانیته کو ته نهز یی
هنارتیم و ته نهو ژیان ههروه کو ته نهز ژیايم. ⁽²⁵⁾ نهی
باب، من دقتیته کو نهویت ته داینه من ل گهل من بن وی
جهت نهز لى بم، دا مه زناهی یا من ببین نهوا ته دایه من،
چونکو ته ژ بهری چیکرنا دونیایی جهژ من کر. ⁽²⁶⁾ نهی
بابی راست و دروست، دونیایی تو نه نیاسی، بهلی من تو
نیاسی، و ران زانی کو ته نهز یی هنارتیم. ⁽²⁷⁾ من ناقتی ته
ب وان دایه نیاسین و دى دهم نیاسین، داکو نهو ژیا نا ته
نهز یی ژیا م دناڤ وان دا بیت و نهز ژى دناڤ وان دا بم.»

پشکا همزین (۱۸)

گرتنا عیسا:

پشتی عیسا نثیژا خو ب دوماهیک نینای، د گهل شاگردیت خو دهرکفت و ل نهالا قه درون دهر باز بوون و ره زک ل ویری هه بوو و نهو و شاگردیت خو چونه د ره زی دا. ^(۱۱) و یهودا، نهوی بیتبهختی لی کری، ب وی جهی دزانی، چونکو گلهک جارا عیسا د گهل شاگردیت خو ل ویری کوم دبوو. ^(۱۲) فیجا یه هودا چو ویری و تیهپهکا لهشکری و نوبه داریت په رستگه هی دگهل خو برن نهویت سه روکیت قه شا و فرسییا هنارتین و وان خه تیر و چرا و چه کی خو هه لگرتبوون. ^(۱۳) عیسا ب هه می تشتا دزانی نهویت دی ب سه ری وی نین، فیجا به ره ف وان چو و گوت: «هه وه کی دثیت؟» ^(۱۴) به رسف دا: «عیسای ناسری». گوته وان: «نهز نهوم.» و یه هودا نهوی بیتبهختی لی کری ل گهل وان یی راوه ستای بوو. ^(۱۵) و ده می گوتی به وان «نهز نهوم»، ل پشت خو زقرین و که تنه نه ردی. ^(۱۶) عیسا جاره کا دی پسپار ژ وان کر: «هه وه کی دثیت؟» وان به رسف دا: «عیسای ناسری.» ^(۱۷) عیسا گوت: «من گوته هه وه: نهز نهوم. و هه کهر هه وه نهز دثیم بهیلن دا نه هه بچن.» ^(۱۸) نه قی روی دا داکو نهو په یقشا

وی گوتی ب جه بیټ: «نهویت ته داینه من نیک ژ وان
ویران نابت.»^(۱۱) پاشی شه معون په تروسی شیری خو
دهر نیخست و دانا کویلی سه روکئی قه شا و گوهی وی یی
راستی ژئ شه کړ. و ناقی وی کویلهی مه لخوس بوو.
^(۱۲) عیسی گوته په تروسی: «شیری خو بکه د کافلانی دا!
نهری نه و پرداغا بابی دایه من ما نه قه خو م؟»

برنا عیسی بو نک حصنانی:

^(۱۳) ټیجا تیپا له شکه ری و سه روکیت وان و نوبه داریت
په رستگه هی عیسا گرتن و گرتدان^(۱۴) و ل پیشی برنه
نک جه ننانی خه زیری قیافای سه روکئی قه شا ل وی سالی.
^(۱۵) قیافا نه و بوو نه وی گوتی چیتره زه لامه ک بریت ل
پیخه مه تی ملله تی.

په تروس خو ل عیسی ناکه نه ناس:

^(۱۶) و شه معون په تروس و شاگردی دی ل دویف عیسی
دچون و نه و شاگرد ل نک سه روکئی قه شا یی نیاس بوو و
دگه ل عیسی چو د مالا سه روکئی قه شاقه،^(۱۷) به لی
په تروس ژ دهرقه ما راوه ستای. و نه و شاگردی دی نه وی
سه روکئی قه شا دنیاسی، دهرکه فت و دگه ل خوداما بهر
دهرگه هی ناخفت و په تروس کره د ژورقه.^(۱۸) خوداما بهر

دهرگه هی پسیار ژ په تروسی کر و گوتی: «نهری تونه نیک ژ شاگردیت فی زهلامی؟» نهوی بهرسف دا: «نهخیر - نه ز نه ژ وانم.»^(۱۸) و ژ بهر سهرماییت کویلا و نوبه دارا ناگرهک هه لکریوو خو گهرم دکرن، و په تروسی ژی خو دگهل وان گهرم دکر.

حصنان قمکولینن دگهل عیسا دکت:

^(۱۹) سهروکی قهشا پسیار ژ عیسا کر ده رباره ی شاگردیت وی و فی کرنا وی. ^(۲۰) عیسا ی بهرسف دا: «نه ز ب ناشکراییی بو دونیایی ناخفتم و من هه ردهم ل کنیشتا و ل په رستگه هی جهی کومبوونیت جوهییا فی کرن دکر و من چو تشت ب دزی قه نه دگوت. ^(۲۱) فیجا تو بوچی پسیاری ژ من دکهی؟ پسیاری ژ وان بکه نه ویت نه و ناخفتنا من بو وان گوتی گو ه لی بووی، نه و دزانن کا من چ گوتی یه.» ^(۲۲) ده من عیسا نه قه گوتی نیک ژ نوبه دارا زلله ههک لی دا و گوت: «ما دی ب فی رهنگی بهرسفا سهروکی قهشا دهی؟» ^(۲۳) عیسا بهرسفا وی دا: «هه کهر من ناخفتنه کا خه لهت گوتبت، ل سهر من دیار که، به لی هه کهر ناخفتنا من یا راست بیت، تو بوچی ل من ددهی؟» ^(۲۴) فیجا حدنانی گریدای هنارته نک قیافای سهروکی قهشا.

پستروس دیسان خۆ ل عیساى ناکهته ناس:

^(۲۵) و هیتشا په تروس ل ویتری یی راوه ستای بوو خو گهرم دکر. پسپار ژ وی هاته کرن: «نهری ما توژی نه ئیکی ژ شاگردیت وی؟» نه وی حاشا کر و گوت: «نه ز نه نهوم.» ^(۲۶) ئیک ژ کویلیت سه روکئی قه شا گوت، نه و ژى خرمی وی کویله ی بوو نه وی په تروسی گوته وی بری: «ما من تول گه ل وی نه دیتى ل ناث چه می؟» ^(۲۷) په تروسی جاره کا دی حاشا کر، و د گاتی دا دیکلی بانگ دا.

پیلاتس قه کولینن دگهل عیساى دکهت:

^(۲۸) و هیتشا تارى گهورک، عیسا ژ مالا قیافای برنه مالا خوندکاری رومانی. جو هی نه چونه د مالا خوندکاری قه داکو حهرام نه بن و بشین ژ کافرئ جهژنا دهریازوونئ بخون. ^(۲۹) قیجا پیلاتس دهرکهفته نک وان و پسپار ژ وان کر: «هوین قی زهلامی ب چ تشتی گونه هبار دکن؟» ^(۳۰) وان بهرسقا وی دا: «هه کهر گونه هبار نه با، مه نه دئینا نک ته.» ^(۳۱) پیلاتسی گوت: «هوین ببهن و ل دویف دهستوری خو وی داد بکن.» وان بهرسقا وی دا:

«مه چو ماف نينه نهم كه سني بكوژين.»⁽³²¹⁾ و نهغه چيبوو
 داکو نهو په يفا عيساي گوتي بو وي مرنا نهوا دي پي مرت
 ب جه بيت. ⁽³²²⁾ پيلاتس ديسان چود ژورقه و گازی
 عيساي کر و پسيار ژني کر: «نيري تو پاشايي
 جوهييايي؟» ⁽³²³⁾ عيساي بهرسف دا: «تو قي تشتي ژ
 نک خو دبيري يان هنده کيت دي دهر باره ي من گوتينه
 ته؟» ⁽³²⁴⁾ پيلاتسي گوت: «ما نهز جوهي مه؟ ملله تي
 ته و سه رو کيت قه شا تو يي دايه دهستي من. ته ج
 کري يه؟» ⁽³²⁵⁾ عيساي بهرسف دا: «پاشاتي يا من نه ژ فني
 دونيائي يه. هه کر پاشاتي يا من ژ فني دونيائي با، دا
 زيره فانيت من شهي کهن داکو ب دهستي جوهييا نه نيتمه
 گرتن. به لي نوکه پاشاتي يا من نه ژ فيري يه.»
⁽³²⁶⁾ پيلاتسي گوتي: «يا تو پاشاي!» عيساي بهرسفا
 وي دا: «ته ب خو گوتي نهز پاشامه. ژ بهر هندي نهزي ژ
 دايک بوويم و هاتيتمه دونيائي داکو شه هده کيي بو
 راستيي بدم. هه کر سني ژ راستيي بت دي گوهي خوده ته
 دهنگي من.» ⁽³²⁷⁾ پيلاتسي گوته وي: «راستي چي
 يه؟» پاشي چوده ف جوهييا و گوت: «نهز چو گونه ها ل
 وي نابينم.» ⁽³²⁸⁾ به لي د رهوشتيت هه وه دا يا چيبووي هه ر
 سال نيک ژ زيندان کرييال جهرنا دهر بازبونتي بو هه وه
 بهردهم. قي جا هه وه دقيت پاشايي جوهييا بو هه وه

به رده م؟»^(۱) هم میا کره هوار و گوتن: «نهوی بهر نه ده، به لئی باراباسی به رده.» هر چند باراباس دز و ریگر بوو.

پشکا نوزدهن (۱۹)

دادکونا عیسا ب خاچدانن:

«وی ده می پیلاتسی فرمان دا کو عیسا بیهن و قامچی دهن.»^(۲) و سهریازا ستری قه هاندن و کرنه تانج و دانانه سهر سهری وی، و کورکه کئی نهر جوانی کرنه بهر^(۳) و چونه دهف وی و گوتنی: «سلاف، نهی پاشایی جو هییا!» و زلله ه دانانی.^(۴) و جاره کا دی پیلاتس بو جه ماوه ری دهرکه فت و گوته وان: «نه ز دی بو هوه ئینمه ژ دهرقه دا بزائن کو یهک گوننه همی ل نک وی نابینم.»^(۵) و عیسا دهرکه فت و تانجا ستری ل سهر سهری وی بوو و کورکی نهر جوانی ل بهر بوو. پیلاتسی گوته وان: «نهها نه قه یه مرۆف!»^(۶) ده می سهرۆکیت قه شا و زیره قانا نهو دیتی کرنه گازی: «خاچ ده! خاچ ده!» پیلاتسی گوته وان: «هوین بیهن و خاچ دهن چونکو نه ز چو گوننهها وی نابینم.»^(۷) جو هییا به رسقا وی دا: «مه ده ستوره کئی هه ی و ل دویف ده ستوری مه دقیت نهو بمریت چونکو وی یا خو کری یه کوری خودی.»^(۸) ده می پیلاتسی نهف ناخفته گوه

لی بووی، ترسا وی مهزنتر لی هات^(۱۱) و دیسان چۆد ژۆرقه و پسار ژ عیسیای کر: «توژ کیشه هاتی یه؟» عیسیای بهرسقا وی نه دا.^(۱۲) «قیجا پیلاتسی گۆتی: «نهری تول گهل من ناناخقی؟ نهری ما تو نزانن من دهسته هلاتداری یا ههی نه ز ته نازاد کم و دهسته هلاتداری یا ههی نه ز ته خاچ ده م؟»^(۱۳) عیسیای بهرسقا وی دا: «ته ژینی دهسته هلاتداری ل سهر من نه بوویه هه کهر ژ نه سمانا بو ته نه هاتبته دان. ژ بهر هندی نه وی نه ز دایمه دهستی ته گوننه ها وی مهزنتره.»^(۱۴) و ژ هنگی و هره پیلاتسی بزاف دکر کو وی نازاد کت، به لی جو هییا کره گازی و گۆتن: «هه کهر ته نه فه نازاد کر، تو نه ژ هه فالیت قه یسه ری. ههر که سی خو بکه ته پاشا دی دژی قه یسه ری بیت.»^(۱۵) ده می پیلاتسی گوه ل فنی ناخفتنی بووی، عیسا ئینا ده رقه و ل سهر کورسیکا دادپه روه ری روینشته خوار ل جهه کی دگۆتنی به لات و ب جو هییانی دگۆتی جه باثا.^(۱۶) و ده مز میتر شش ژ روژی بوو ل روژا ناماده کرنا شیقا ده ریا زبوونی. و پیلاتسی گۆته جو هییا: «نه فه یه پاشایی هه وه!»^(۱۷) وان کره گازی: «به! به! ل خاچی بده!» پیلاتسی پسار ژ وان کر: «پاشایی هه وه ل خاچی بده م؟» سه رو کیت قه شا به رسقا وی دا:

«ژبلی قه‌یسهری مه چو پاشا نینن.»^(۱۱۶) قتیجا پیلاتسی
نهو دا دهستی وان دا بیته خاچدان و عیسا برن.

ل خاچدانا عیسا:

^(۱۱۷) عیسا دهرکفت و خاچا خو هه‌لگرت و چۆ جهه‌کتی
دیترنی کلوخ و ب جوهییانی دگوتنی جه‌لجه‌ته.^(۱۱۸) و ل
ویری نهو خاچ دان و دگه‌ل وی دوو زه‌لامیت دی ژی ل
خاچی دان، ههر ئیک ل ره‌خه‌کتی وی و عیسا د‌نیقه‌کتی‌دا.
^(۱۱۹) پیلاتسی پارچه‌کا داری هنداف سه‌ری وی
هه‌لاویست و ل سه‌ری یا نقیسی بوو: «عیسای پی ناسری
پاشای جوهییا.»^(۱۲۰) گه‌له‌ک ژ جوهییا نهو پارچا داری
خاند، چونکو نهو جهی عیسا لی خاچ دای پی نیزیکی
بازیری بوو، و نهو پارچا داری ب جوهییانی و لاتینی و
یونانی نقیسی بوو.^(۱۲۱) سه‌روکتیت قه‌شیت جوهییا گوتنه
پیلاتسی: «نه نقیسه:» «پاشای جوهییا» به‌لی بنقیسه:
«قی مروقی پی گوتی نه‌ز پاشای جوهییا مه.»
^(۱۲۲) پیلاتسی به‌رسثا وان دا: «یا من نقیسی من یا
نقیسی!»

^(۱۲۳) ده‌می سه‌ریازا عیسا ل خاچی دای جلکیت وی برن
و کرنه چار پارچه و ههر سه‌ریازه‌کی پارچه‌ک بر و کراسی
وی ژی برن، و هه‌می ئیک پارچه بوو، بی دوریار بوو.

^(۲۴) سهربازا گۆته نیکودوو: «پیتشی نینه پارچه پارچه کهین بهلی دا بهاقیتینه پشکی کا دی بۆکتی کهفت.»
 نهف چهنده روی دا دا نهوا د پهرتوکتی دا هاتی بیته جه:
 کراسی من دناف بهرا خودا دابهش کرن، و کراسی من
 هاقیتنه پشکی. ^(۲۵) و نهغه بوو نهوا سهربازا کری.
^(۲۶) ل نیتزیکی خاچا عیسای، مهربه ما دایکا وی یا
 راهستای بوو و خالته تا وی و مهربه ما ژنا گلویا و مهربه ما
 مهجده لی. ^(۲۷) ده می عیسای دایکا خود دیتی، و نهو
 شاگردی گهلهک دقیا یی نیتزیکی وی راهستیای بوو،
 گۆته دایکا خو: «دایکتی، نهغه یه کورپی ته!» ^(۲۸) پاشی
 گۆته شاگردی: «نهغه دایکا ته یه!» و هر ژ وی ده می وهره
 شاگردی مهربه بره دهف خو.

سونا عیسای:

^(۲۹) پشتی قتی چندتی عیسای دیت کوه می تشت
 تهمام بوو، قتیجا دا پهرتوک تهمام بیت گۆت: «نهزی یی
 تیهنی مه.» ^(۳۰) و جه ره کتی پری سهک یی ل ویری بوو.
 قتیجا نیسفه نجهک د سهکتی هه لاندن و دانانه سهر گیایی
 زوفا و دانا سهر دهفتی عیسای. ^(۳۱) ده می عیسای تام
 کری یه سهکتی گۆت: «تهمام بوو!» و سهری خو چه ماند و
 روح سپارت.

(۳۱) ل ده می ناماده کرنی، داکو تهرم ل سهر خاچی
 نه مینه روژا شه مبینی کو روژه کا مه زن بوو، جو هییا ژ
 پیلاتسی داخواز کر کو پیت وان نه ویت خاچ داین بشکین
 و تهر میت وان راکهن. (۳۲) قیجا سهر باز هاتن و پیت وان
 ههر دوو زه لاما شکاندن نه ویت ل خاچی داین دگهل
 عیسیای. (۳۳) به لی ده می گه هشتینه عیسیای دیتن بین
 مری، قیجا پیت وی نه شکاندن. (۳۴) به لی نیک ژ وان
 سهر باز ارمهک ل تهنشتا وی دا و د گاشی دا خوین و ناف
 دهر که فتن. (۳۵) نه وی نه فه دیتی نه و شه ده کیی ددهت و
 شه ده کی یا وی دروسته و بین دزانیب ب تهمامی نه و بین
 راستی دبتیریت داکو هوین ژ ی باوه ری بین. (۳۶) نه قی
 چندی روی دا دا نه و د پهرتوکی دا هاتی ب جه بیت: چو
 ههستی ژ وی نانینه شکاندن. (زورکهن ۶۷، ۶۸ زبور ۱۲۰-۱۲۴) (۳۷)
 ههروه سا د جهه کی دی دا د پهرتوکی یا هاتی: دی به ری
 خو دهنه وی نه وی وان رم لی دی. (زورکهن ۱۱۰-۱۱۲)

قهشارتنا تهر من عیسا:

(۳۸) پشتی هینگی یوسقی نه وی خه لکی رامه داخواز ژ
 پیلاتسی کر کو بهتلیت نه و تهر می عیسیای بهت. نه ف
 یوسقه شاگردی عیسیای بوو، به لی ب نهینی چونکو نه و ژ
 جو هییا دترسیا. و پیلاتسی ده لیقه دایب و تهر می عیسیای

بر. ^(۳۹) نیقودیموس، نهقی بهری نوکه ب شهقی هاتی به دهف عیسای، نهو ژی هات و نیزیکی سه دمیت (نانکو سیه لیترت) مرئ تیکهل دگهل عودی دگهل خوئینان. ^(۴۰) تهرمن عیسای برن و کفن کر دگهل بیتینیت خوش، ههروه کو ره وشتیت جوهییا دهمی مرییت خو فهدشارتن. ^(۴۱) و باغهک هه بوو ل وی جهی نهوی عیسا لی خاچ داین، گوره کتی نوی دناث وی باغی دا هه بوو و کهس بهزی وی تیدا نه هاتبوو فهدشارتن، ^(۴۲) و عیسا د وی گوری دا فهدشارتن چونکو نیزیک بوو و چونکو نهو روژه روژا ناماده کرنی بوو ل دهف جوهییا.

پشکا بیستن (۲۰)

گورین قال:

^(۱) و ل روژا نیکی ژ هفتی مریه ما مهجدهلی سپیدی زوی رابوو و چوسهر گوری عیسای و هیشتا تاری بوو، و بهری خو دای بی بهری ژ سهر دهرگه هی گوری هاتی به لادان. ^(۲) نینا ب لهز چو دهف شه معون په تروسی و شاگردی دی نهوی عیسای جهژی دکر و گوته وان: «خودان رثاٹ گوری برن و نه م نزانین کیفه برنه.» ^(۳) نینا په تروس و شاگردی دی دهرکه فتن و چونه سهر

گۆری. ^(۱۱) و هەردوو کال گەل ئیک دکره غار، بەلێ شاگردی دی بەراهی یا پەتروسی راکر و ژ بەری وی گەهشته سەر گۆری. ^(۱۲) خو چه مانده دیت کفنی ل سەر ئەردی، بەلێ نه چۆ ژۆر. ^(۱۳) پاشی شه معون پەتروسی د دویشدا گەهشته گۆری و چۆ ژۆر و ئەوی ژی دیت کفن ل سەر ئەردی د داناینه ^(۱۴) و ئەو دەرسۆکال سەر سەری عیسیای دیت ب تنی پتچای یه و ل دویری کفنی یه. ^(۱۵) هینگێ شاگردی دی هاته ژۆر ئەوی ل بەراهی گەهشتی یه سەر گۆری. ئەو چەنده دیت و باوهری ئینا. ^(۱۶) چونکو شاگردا هەتا وی دەمی نه دزانین د پەرتوکی دا هاتی یه کو دقیت ئەو ژناث مرییا رابیت. ^(۱۷) و پاشی هەردوو شاگرد هه گه ریا نه مالیت خو.

مسیح بو مصریها مهجدلهن دیار دبیت:

^(۱۸) بەلێ مەریهه ژ دەرته ما راوهستای و ل دەف گۆری دگری. و دەمی ئەو دگری خو چه مانده گۆری ^(۱۹) و چاڤنی وی ب دوو فریشتا کهت جلکیت سپی ل بەر وان بوون. و ل ئەردی تەرمی عیسیای لێ دانای روینشتی بوون، ئیک ل دەف جهی سەری وی و یی دی ل دەف جهی پیت وی. ^(۲۰) ئینا ئەوان پسپیار ژێ کسر: «ئەی ژنکی بوچی دگری؟» ئەوی بەرسف دا: «خودانی من برن و ئەز نزانم

دانانه کیشه. ^(۱۴) نهف چهنده گوت و ل خو زقري و عيسا ديت يی راوه ستای یه، به لی نه زانی نهو عيسایه. ^(۱۵) ئینا نهوی پسیار ژئی کر: «نهی ژنکی، تو بوجی دگری؟ تول کی دگه ریئی؟» نهوی هزر کر نهو ره زفانه، ئینا گوتی: «نهز خودام، هه کهر ته برییت، بیژه من ته دانایه کیشه دا نهز ببه م.» ^(۱۶) ئینا عيسای گازی کری: «نهی مهربم!» ئینا ل خو زقري و ب جوهیانی گازی کر: «ره بیونی!» ئانکو «نهی ماموستا!» ^(۱۷) ئینا گوتی: «دهست نه که من، چونکو هیشتا نهز نه چومه دهف بابی. به لی هه ره دهف برایت من و بیژه وان: عيسا دبیژیت: نهز دی چمه دهف بابی خو و بابی هه وه و دهف خودایی خو و خودایی هه وه.» ^(۱۸) ئینا مهربما مه جده لی فه گه ریا و مزگینی گه هانده شاگردا و گوت: «من خودان دیت!» و کا چ گوتیی گه هانده وان.

مسیح بو شاگردیت خو دیار دبیت:

^(۱۹) و ده می ل وی روژی بوویه ئیفار، نهو روژا ئیکتی یه ژ حه فتیی، و شاگرد ل ماله کی کوم بسوون و ژ ترسیت جوهییا دا ده رگه ه ل خو گرتبوون، ژ نشکه کی فه عيسا دناف بهرا وان دا دیار بوو و گوت: «ناشتی بو هه وه بیتا!» ^(۲۰) و ده می نهو چهنده گوتی ده ستییت خو و ته نشتا خو

نیسا وان دان. و شاگرد دلخوش بوون چونکو خودان دیتن.
 «^(۲۱) دیسان گۆته وان: «ناشتی بۆ هه وه بیت! کا چاوا
 بابی ئەز هه نارت، ئەها وه سا ئەز هه وه ده نیرم.»^(۲۲) ئەش
 چه نده گۆت و پف کره وان و گۆته وان: «روحا پیروژ
 وه رگرن!»^(۲۳) هه چیی هوین ل گوننه هیت وان بیورن، دی لی
 ئینه بیورن، یی هوین لی نه بیورن، ل وان نائینه بیورن.»

مه سیح خۆ نیسا تومای دکهت:

^(۲۴) به لی توما، ئیک ژ هه ر دوا زده شاگردا بوو، ب
 ناقتی دیدیموس ناقدار بوو، نهو ل گه ل شاگردا نه بوو ده می
 عیسا ناماده بووی.^(۲۵) ئینا شاگردیت دی گۆتنی: «مه
 خودان دیت.» به لی به رسف دا: «هه کهر ئەز شوینا بزمارا
 ل ده ستیت وی نه بینم و تبلا خۆ نه دانمه سه ر جهی بزمارا
 و ده ستی خۆ نه دانمه سه ر ته نشتا وی، باوه ر ناکه م.»^(۲۶) و
 پشتی هه شت رۆژا شاگردیت وی جاره کا دی ل خانی کۆم
 بووین و توما ل گه ل وان بوو. و عیسا هات هه ر چه ند
 ده رگه ه دگرتییوون و د نیقی دا راوه ستا و گۆت: «ناشتی
 بۆ هه وه بیت!»^(۲۷) و پاشی گۆته تومای: «تبلا خۆ بینه
 ئیرئ و سه ح که ده ستیت من و ده ستی خۆ بینه و دانه
 سه ر ته نشتا من، و بی باوه ر نه به به لی ب باوه ر به.»
^(۲۸) ئینا تومای کره گازی: «خودانی من و خودایی من!»

مژکینیا یوحنا، پشکا بیست و نیکن (۲۱)

^(۲۹) ئینا عیسای گوتی: «چونکو ته نهز دیتم ته باوهری ئینا. ختیکا وان کهسا نهویت نه بینن و باوهری بینن.»

ئارمازجا قن پهرتوکن:

^(۳۰) و عیسای گهلهک نیشانیت دی ییت سهیرل پیش چاقیت شاگردیت خو کرن، د قی پهرتوکنی دا نه هاتینه نقیسین. ^(۳۱) به لی نهف نیشانه هاتنه نقیسین داکو هوبن باوهری بینن عیسا مه سیحی کوری خودی یه و ب ریکا باوهری هه وه ژیان ب نا قی وی هه بیت.

پشکا بیست و نیکن (۲۱)

عیسال ده ریاچا ته به ریه خو نیشا هندهک شاگردا دکمت:

^(۱) پشتی وی چندی عیسای جارهکا دی خو بو شاگردیت خو ل بهر لیقا ده ریاچا ته به ریه دیار کر. و هسا خو دیار کر: ^(۲) شه معون په تروسی و توما یی دگوتنی دیدیموس و نه تانائیل، نهو ژقانا ژده قهرا جهلیل بو، و هردوو کوریت زهبدی و دوو شاگردیت دی کوم بوون. ^(۳) ئینا شه معون په تروس گوت: «نهز دی چمه ماسییا گرم!» گوتن: «نهم ژی دی ل گه ل ته ئین.» و چون و ل

قاییکی سیار بوون، بهلی وان د وی شهقی دا چو ماسی نه گرتن. ^(۶) و ده می نه لند ده رکه فتی عیسا ل سهر لیقا نائی راهه ستیا، بهلی شاگردا نه زانین کو عیسا یه. ^(۷) عیسا ی پسیار ژ وان کر: «گهلی خورتا، هوه ماسی نین؟» به رسقا وی دان: «نه خیر.» ^(۸) گوته وان: «توری بهاقیرنه ره خی راستی یی قاییکی و دی بینا!» قیجا هاقیت و نه شیان توری بهه لکیشن هندی ماسی تیدا بوون. ^(۹) نهو شاگردی، عیسا ی گهلهک حمژی ذکر، گوته پتروسی: «نهو خودانه!» ده می شه معون پتروس گوھ لی بووی کو نهو خودانه، کورکی خود خو وهر کر، چونکو یی رويس بوو، و خو هاقیته د نائی دا. ^(۱۰) و شاگردیت ماین قاییک نینا و یی توری دکیشن، چونکو گهلهک دویر نه بوون ژ لیقا نائی، ب تنی دوو سهد گهزا. ^(۱۱) ده می چوینه سهر لیقا نائی، هندهک پهل دیتن و ماسیه کال سهر و نان می دیتن. ^(۱۲) عیسا ی گوته وان: «ژ وان ماسیا بین نهویت هوه نوکه گرتین!» ^(۱۳) شه معون پتروس ب سهر که ته قاییکی و تورک بو هسکیی کیشا، سهد و پینجی و سی ماسیت مهزن تیدا بوون و ل گهل قی گرانیی تورک نه دریا. ^(۱۴) عیسا ی گوته شاگردا: «وهرن بخون» و کهس ژ شاگردا نهوتیریا پسیاری ژمی بکهت: «کا تو کی؟» چونکو وان زانی کو نهو خودانه. ^(۱۵) نینا عیسا پیشقه چو و

نان هه لگرت و دا وان و ههروهسا ماسی. ^(۱۴) نهغه جارا
سیئی یه عیسا خو بو شاگردیت خو دیار دکهت پستی ژنات
مرییا رابووی.

مهسیخ ل گهل پتروس دناخیت:

^(۱۵) و پستی خوارین عیسای پسار ژ شه معون
پتروسی کر: «نهی شه معونتی کوپئی یوحه ننا ی تو ژ فان
پتر چه ژ من دکهی؟» بهرسقا وی دا: «بهلی خودان، تو
دزانی تو خوشتقیی ل دهف من.» گوته وی: «خوارنی بده
به رخیت من.» ^(۱۶) جاره کا دی پسار ژئی کر: «نهی
شه معونتی کوپئی یوحه ننا ی، تو چه ژ من دکهی؟» بهرسقا
وی دا: «بهلی خودان، تو دزانی تو خوشتقیی ل دهف
من.» گوته: «چاقدیری یا به رخیت من بکه.» ^(۱۷) جاره کا
دی پسار ژئی کر: «نهی شه معونتی کوپئی یوحه ننا ی نهزی
خوشتقیی مه ل دهف ته؟» پتروس پوسیده بوو چونکو جارا
سیئی گوته: «نهزی خوشتقیی مه ل دهف ته؟» و گوته:
«نهی خودان، توهه می تشتا دزانی، تو دزانی تول دهف
من خوشتقیی.» عیسای گوته: «خوارنی بده به رخیت
من.» ^(۱۸) ب راستی ب راستی نهز دبیژمه ته، دهمی تو یی
گهنج ته شویتکا خو ل ناختهنگا خو گریددا و هه ر جهی ته
دقییا تو دچویی، بهلی دهمی تو پیر دبی دی دهستیت خو

دریژ کھی و ئیک دی شویتکا ته گریدهت و دی ته به ته
وی جهی یی ته نه ئیت بجیی. «^(۱۹) عیسیای نهف چهنده
گوت و به حسا وی مرنی کر نهوا کو په تروس دی پی مریت
و خودی پی مهزن کهت. ده می نهو چهنده گوتیی، گوتی:
«ل دویف من وه ره!»

^(۲۰) په تروسی سهح کره پشت خو، دیت نهو شاگردی
عیسیای همژی ذکر یی ل دویف وان دچیت، نهو شاگرده
نهوی ل سهر شیخی خو نیزیکی عیسیای کری و گوتیی:
«نهی خودان نهو کی یه دی بیبه ختی ل ته کهت؟»
^(۲۱) قیجا ده می په تروسی دیتی پسپار ژ عیسیای کر:
«نهی خودان، دهر باره وی دی چاوا بیت؟»^(۲۲) عیسیای
به رسفا وی دا: «هه کهر من قیا کو نهو بمینیته ساخ هه تا
نهز فه گه رییم، ما ته چ هه ق پی به؟ تول دویف من وه ره!»
^(۲۳) قیجا دهنگ و باسهک به لاقه بوو دناف برادا کو نهو
شاگرده نامریت. به لی عیسیای نه گوتبوو په تروسی: «نهو
نامریت»، به لی گوت: «هه کهر من قیا بمینیته ساخ هه تا
نهز فه گه رییم، ما ته چ هه ق پی به؟»

^(۲۴) نهف شاگرده شه هده کیی ل سهر فان تشتا ددهت و
ل قیری بیت نفیسین، و نه م دزانین کو شه هده کی یا وی
راسته.

^(۲۵) و گه لک تشتیت دی عیسیای بیت کرین و نهز یی

مزگینیا یوحنا، بشکا بیست و نیکین (۲۱)

ل وئ باوهری هه کهر هه می ئیک ئیکه هاتبان نقیسین،
دونیسا هه می تیرا وان پهرتوکا نه دکر نه ویت هاتینه
نقیسین.